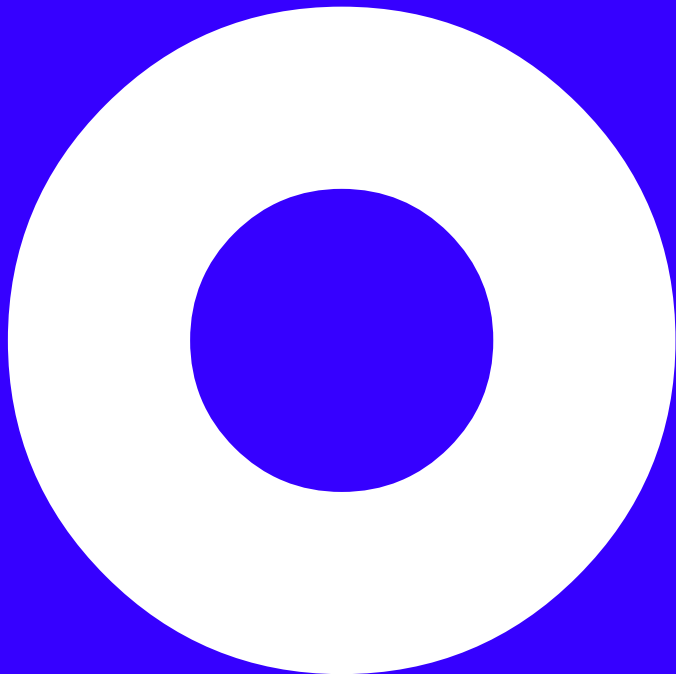

Průvodce

Praha

22.7–15.11. 2020

Bienále Ve věci umění / Matter of Art

3 Index umělců
6 Místa konání výstavy
10 Vstupenky a ceny
11 Pojd' blíž: antologie textů k bienále
12 Prohlídky

13 Živý a komunitní program
25 Východoevropská aliance bienále /
Symposium
26 Festival performance
27 Kalendář

31 *Bienále Ve věci umění 2020*
Veronika Janatková
33 *Umění nablízku*
Magdalena Juříková
35 *Pojd' blíž*
Vít Havránek, Tereza Stejskalová

38 Galerie hl. m. Prahy /
Městská knihovna, 2. patro
76 Pražská tržnice / Hala 11, 17 & 19
86 Nádraží Holešovice /
Podchod pro pěší
90 Panorama hotel Praha
90 DBK Budějovická / Piazzetta před
Obchodním centrem

*1 Seznam děl
*11 Foto kredit
*13 Podpora
*14 Team bienále Ve věci umění 2020
*16 Poděkování
*17 Tiráž

Pojd' blíž

**Kurátoři: Vít Havránek
a Tereza Stejskalová**

**22. července —
15. listopadu 2020**

Praha

Tento průvodce výstavou vychází u příležitosti prvního ročníku bienále současného umění *Ve věci umění / Matter of Art* (VVUMOA), Praha (22. července – 15. listopadu 2020).

Bienále VVUMOA organizuje tranzit.cz ve spolupráci s Galerií hlavního města Prahy (GHMP) a koná se pod záštitou radní hlavního města Prahy MgA. Hany Třeštkové.

tranzit.cz
Dittrichova 337/13
120 00 Praha 2
www.matterof.art
www.tranzit.org

Galerie hlavního města Prahy (GHMP)
Staroměstské náměstí 605/13
110 00 Praha 1
www.ghmp.cz

G HMP

Galerie hlavního
města Prahy

tranzit je iniciativa v oblasti současného umění,
jejímž hlavním partnerem je ERSTE Foundation.

ERSTE
Stiftung

Index umělců

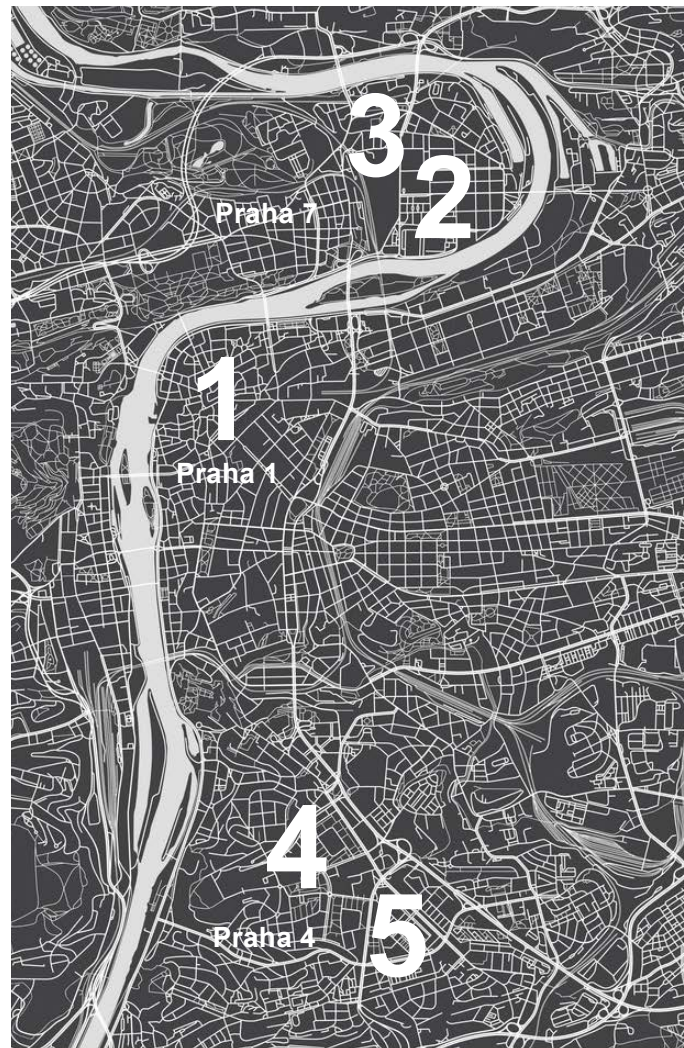
- 40 **Marina Abramović** ^{GHMP}
- 92 **Jesper Alvaer,**
Isabela Grosseová
PHP, DBK, GHMP
- 42 **Ateliér nezvratné**
změny ^{GHMP}
- 43 **Alžběta Bačíková** ^{GHMP}
- 44 **Eric Baudelaire** ^{GHMP}
- 45 **Lucy Beech** ^{GHMP}
- 78 **Pauline Boudry,**
Renate Lorenz ^{PM}
- 46 **Candice Breitz** ^{GHMP}
- 47 **Veronika Bromová** ^{GHMP}
- 48 **Olga Čechová** ^{GHMP}
- 49 **Bohumila Doleželová** ^{GHMP}
- 50 **Allan Elgart** ^{GHMP}
- 51 **Róbert Gabriš** ^{GHMP}

52 **Krešimir Golik** GHMP
53 **Renato Guttuso** GHMP
40 **Thomas Hirschhorn** GHMP
54 **Institut úzkosti** GHMP
56 **Viola Ježková** GHMP
57 **Ragnar Kjartansson** GHMP
58 **Alina Kopytsa** PT
79 **Anna Kravets** GHMP
59 **Alena Kučerová** GHMP
84 **Tuan Mami** PM
60 **Věra Merhautová** GHMP
61 **Milan Mikuláščík** GHMP
80 **Mothers Artlovers** PM
88 **Neurčitý kolektiv** NH
62 **Sonia Natra** GHMP
63 **Alice Nikitinová** GHMP
64 **Taring Padi** GHMP
81 **Iza Pavlina** PM

65 **Naděžda Plíšková** GHMP
66 **Jean-Charles
de Quillacq** GHMP
82 **Karol Radziszewski** PM
67 **Hafiz Rancajale** GHMP
68 **Selma Selman** GHMP
69 **Jirka Skála** GHMP
70 **Eva Springerová** GHMP
71 **Elisabeth Subrin** GHMP
72 **Antanas Sutkus** GHMP
73 **Adriena Šimotová** GHMP
83 **Sung Tieu** PM
40 **Raša Todosijević** GHMP
74 **Otty Widasari** GHMP
85 **Jiří Žák** PM
75 **Sbírka pazourků
Skanzenu lidových tradic
a řemesel v Bolaticích – GHMP**

Místa konání výstav

- 1 GALERIE HLAVÍHO MĚSTA PRAHY /
MĚSTSKÁ KNIHOVNA, 2. PATRO (GHMP)
Mariánské náměstí 98/1, 110 00 Praha 1**
- 2 PRAŽSKÁ TRŽNICE /
HALA 11, 17 & 19 (PT)
Bubenské nábřeží 306, 170 00 Praha 7**
- 3 NÁDRAŽÍ HOLEŠOVICE /
PODCHOD PRO PĚŠÍ (NH)
Plynární 21, 170 00 Praha 7**
- 4 PANORAMA HOTEL PRAHA (PHP)
Milevská 1695/7, 140 63 Praha 4**
- 5 DBK BUDĚJOVICKÁ / PIAZZETTA
PŘED OBCHODNÍM CENTREM (DBK)
Budějovická 1667, 140 00 Praha 4**

1 Galerie hlavního města Prahy / Městská knihovna, 2. patro (GHMP)

Mariánské náměstí 98/1, 110 00 Praha 1
Bezbariérový přístup
Veřejná doprava:
Stanice Staroměstská
Metro A; Tram 2 / 17 / 18 / 93; Bus 194 / 207
Otevírací doba:
Út–Ne 10:00–18:00; Čt 10:00–20:00

2 Pražská tržnice / Hala 11, 17 & 19 (PT)

Bubenské nábřeží 306, 170 00 Praha 7
Bezbariérový přístup
Veřejná doprava:
Stanice Pražská tržnice
Tram 1 / 12 / 14 / 25
Stanice Vltavská
Metro C
Otevírací doba:
Čt–Ne 12:00–18:00; Pá 14:00–20:00

3 Nádraží Holešovice / Podchod pro pěší (NH)

Plynární 21, 170 00 Praha 7
Bezbariérový přístup
Veřejná doprava:
Stanice Nádraží Holešovice
Metro C; Tram 6 / 12 / 17; Bus 112
Otevírací doba: Nonstop

4 Panorama Hotel Praha (PHP)

Milevská 1695/7, 140 63 Praha 4
Bezbariérový přístup
Performativní projekt Jaspera Alvaera
a Isabely Grosseové je přístupný pro omezený
počet diváků / diváček: 3 osoby / 30 min
Veřejná doprava:
Stanice Pankrác
Metro C; Bus 134 / 188 / 193 / 904 / 905 / 910
Otevírací doba:
St 18:00–20:00; So–Ne 14:00–18:00
Zahajovací recepce, bienále Ve věci umění,
22. července, 18:00–20:00

5 DBK Budějovická / Piazzetta před Obchodním centrem (DBK)

Budějovická 1667, 140 00 Praha 4
Bezbariérový přístup
Veřejná doprava:
Stanice Budějovická
Metro C; Bus 117 / 118 / 121 / 124 / 134 /
170 / 193 / 203 / 904 / 1
Otevírací doba: Nonstop

Provozovatelem bienálové kavárny je H40 Cafe, které
sídlí v Pražské tržnici v prostoru haly č. 19. Po zavírací
době výstavy doporučujeme navázat návštěvou jejich
venkovního baru před sousední halou č. 40.

Vstupenky a ceny

Vstupné

Vstupné do všech výstavních prostorů a na všechny akce v rámci živého a komunitního programu je zdarma po celou dobu trvání bienále. Všechny výstavní prostory jsou bezbariérové a snadno přístupné.

Publikace

Pojď' blíž: antologie textů k bienále 390 Kč
Průvodce výstavou 20 Kč

Publikace lze zakoupit v knihkupectví bienále Ve věci umění, které se nachází v Pražské tržnici / Hala 19 a v Galerii hlavního města Prahy / Městská knihovna, 2. patro.

Knihkupectví bienále je provozováno ve spolupráci s ArtMap.

Pojď' blíž: antologie textů k bienále

Editoři: Vít Havránek, Tereza Stejskalová
Vydal: tranzit.cz
Design: Laura Pappa
Distribuce: Kosmas / ArtMap

Tato kniha se zabývá různými perspektivami třídních, rasových a genderových rozdílů, které se projevují ve specifickém kontextu postsocialistických států v historii i současnosti. Zaměřuje se na umění jakožto jedinečný jazyk, který může zprostředkovat různé zkušenosti třídních, rasových a pohlavních odlišností, a současně se soustřeďuje na emoce, intimitu a péči. Sborník obsahuje již vydané texty i zcela nové příspěvky od osobností působících ve společenských vědách, politologii či dějinách umění, a rovněž od umělkyně a umělců z východní Evropy, Asie a USA.

Autoři a autorky: Jérôme Bazin, Heather Berg, Pavel Berky, Anna Daučíková, Patrick D. Flores, Isabela Grosseová, Vít Havránek, Marie Iljašenko, Rado Ištók, Barbora Kleinhamplová, Eva Kořátková, Kateřina Lišková, Ewa Majewska, Tuan Mami, Alice Nikitinová, Alma Lily Rayner, Sarah Sharma, Jirka Skála, Adéla Souralová, Edita Stejskalová, Tereza Stejskalová, Matěj Spurný, Ovidiu Tichindeleanu, Simone Wille

Kurátorské prohlídky pro veřejnost

Rezervace není vyžadována

Galerie hlavního města Prahy (GHMP) /

Městská knihovna, 2. patro

Začátek: 18:00

Trvání: 90 min

Místo setkání: Vstupní hala

Data: 30. 7., 20. 8., 19. 9. (v ENG), 15. 10., 12. 11.

Pražská tržnice / Hala 11, 17 & 19

Začátek: 16:00

Trvání: 60 min

Místo setkání: Hala 19

Data: 30. 7., 20. 9., 17. 9. (v ENG)

Prohlídky s průvodcem pro skupiny, školní třídy a mateřské školy

Rezervace požadována

Galerie hlavního města Prahy (GHMP) /

Městská knihovna, 2. patro

Prohlídku v angličtině je možné zarezervovat pro skupiny
od pěti osob.

Interaktivní prohlídky výstavy pro všechny typy škol i další
věkové a zájmové skupiny s možností následné výtvarné
reakce ve formě vlastní tvorby. Akce jsou přizpůsobeny časově,
tematicky i úrovní náročnosti konkrétním požadavkům každé
přihlášené skupiny.

Rezervace a informace

Edukační centrum Galerie hlavního města Prahy

T: + 421 606 612 987

E: vzdelavani@ghmp.cz

- **Bienále Ve věci umění /
Diskuse**
- **Edukační centrum Galerie
hlavního města Prahy**
- **Freya**
- **Meetina**
- **Mothers Artlovers**
- **Reformát**
- **Slovo 21**
- **ŽIVOT 90**

Místa konání:

Galerie hlavního města Prahy /

Městská knihovna, 2. patro (GHMP)

Mariánské náměstí 98/1, 110 00 Praha 1

Galerie hlavního města Prahy /

Colloredo-Mansfeldský palác (GHMP)

Edukační centrum

Karlova 2, 110 00 Praha 1

(vstup dvorem)

Pražská tržnice / Hala 19

Bubenské nábřeží 306, 170 00 Praha 7

Veřejné diskuse

Realismus včera a zítra

— čt 5. 11., 18:00–20:30, GHMP / Městská knihovna, 2. patro

Během večera se budeme s několika autory a autorkami zamýšlet nad aktuálními funkcemi realismu v umění a souvislostmi jeho užití. Bude položena otázka, v jakých souvislostech diskutující vnímají konkrétní umělecké postupy zastoupené na výstavě *Pojď' blíž* jako realistické, a to v rozšířeném poli médií. Zda je přezkoumání realismu, s nimiž přicházejí dějiny umění, z jejich pohledu přínosné. Zaměříme se i na otázku, zda je modernistický výklad realismu jako protikladu k „umění pro umění“ stále funkční i pro současné podmínky kulturní produkce, anebo, jak navrhuje M. Fischer, byl ve své historické podobě již asimilován a bude nutné ho reformulovat ve vztahu k podmínkám „kapitalistického realismu“.

*Revitalizace nebo gentrifikace?**Holešovická tržnice: případová studie*

— ne 20. 9., 18:00–20:30, Pražská tržnice / Hala 19

Do nedávna byla tržnice na okraji zájmu. Pro mnohé byla nepříliš atraktivním místem plným polorozpadlých stánků a nevěstinců. Bylo to ale také centrum vietnamské komunity, byl zde techno klub, pošta, obchody se zbožím za lidové ceny, čajem a dalšími orientálními produkty. Do tržnice lidé chodili za nejlevnějšími potravinami. Pražská radnice chce tržnici zkultivovat za miliardu korun a její přerod v kulturní centrum v podstatě probíhá už nyní. Zmizely stánky, tržnice se otevřela výstavám a různým dalším kulturním a gastronomickým akcím. Na veřejném slyšení se vysloví pozvaní účastníci, kterých se tato proměna osobně nebo profesně týká – bývalí či současní stánkaři, obchodníci, kulturní aktéři, obyvatelé Prahy 7, aktivisté a reprezentanti radnice. Komu proměna prospěje a komu uškodí? Kdo bude chodit do tržnice v budoucnosti? Nebude už tržnice jen pro bohaté? Proměna tržnice se přitom netýká jen tohoto konkrétního místa nebo Prahy 7, ale proměny Prahy a podobných metropolí v Evropě

V rámci výtvarných workshopů pro veřejnost i akcí pro školy se návštěvníci budou inspirovat konkrétními prezentovanými díly a zabývat se jejich tématy, jako jsou identita, individualita, emoce, tělesnost, fyzické limity a extrémní, stereotypy, rituály, každodennost, čas, paměť, vývoj, dokumentace a archiv. Dotkneme se ale i otázek souvisejících se sociální tematikou – s komunitami a menšinami, s problematikou sebeprezentace na sociálních sítích, s relativností pojmu samota nebo blízkost – nejen v souvislosti s hlavním mottem výstavy „Pojď' blíž“, ale i v kontextu uplynulého složitějšího období pandemie.

Podrobnější informace o jednotlivých Mediačních programech Edukačního centra GHMP naleznete: www.ghmp.cz/edukace/

Mediační program

Sobotní výtvarné workshopy

— so 10. 10., 13:00–18:00, *Stopy identity*,

GHMP / Městská knihovna, 2. patro

— so 7. 11., 13:00–18:00, *Záznam času a paměti*,

GHMP / Městská knihovna, 2. patro

Workshopy pro děti s rodiči na mateřské a rodičovské dovolené
Rezervace požadována

— st 16. 9., 10:00–14:00, *Experiment v umění I*,

GHMP / Městská knihovna, 2. patro

— pá 18. 9., 10:00–14:00, *Experiment v umění II*,

GHMP / Městská knihovna, 2. patro

— st 14. 10., 10:00–14:00, *Emoce v umění I*,

GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác

— pá 16. 10., 10:00–14:00, *Emoce v umění II*,

GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác

Výtvarný ateliér pro dospělé a seniory
Rezervace požadována

- čt 10. 9., 15:00–18:00, *Rukodělné tradice I*, GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác
- pá 11. 9., 15:00–18:00, *Rukodělné tradice II*, GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác
- ne 13. 9., 15:00–18:00, *Rukodělné tradice III*, GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác
- čt 15. 10., 15:00–18:00, *Rukodělné tradice IV*, GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác
- pá 16. 10., 15:00–18:00, *Rukodělné tradice V*, GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác
- ne 18. 10., 15:00–18:00, *Rukodělné tradice VI*, GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác

Rezervace a informace
T: + 421 606 612 987
E: edukace@ghmp.cz

FREYA

Freya sestává z týmu expertek a expertů, kteří věří, že lidé s handicapem, senioři a seniorky mají stejná práva a potřeby v oblasti sexuality a vztahů jako kdokoliv jiný. Funguje již od roku 2016 a jako jediná organizace nabízí komplexní služby v oblastech sexuality a vztahů, a to prostřednictvím vzdělávání, poradenství, terapeutické a publikační práce, tvorbou edukačních pomůcek a usilováním o systémové změny.

Workshopy

Samota jako vnitřní zdroj

- čt 6. 8., 10:00–13:00, Pražská tržnice / Hala 19
- pá 1. 9., 18:00–21:00, Pražská tržnice / Hala 19

Samotu často vnímáme jako nezvanou společnici, které se bojíme podívat do tváře. Je nám nepříjemná, děsí nás, přehlízíme ji nebo před ní utíkáme. Přitom v sobě skrývá velký potenciál a cestu k vnitřní síle a harmonii. Během workshopu se zkušené instruktorky dotknou tématu důvěry v sebe, ukážou, jak samota souvisí se samostatností a proč dobrý vztah se sebou slouží jako pevný most ke zralému partnerskému vztahu. Workshop bude zaměřen prožitkově především formou jemných tělových a dechových cvičení.

MEETINA

Meetina je neziskový projekt mladých terapeutů, kteří po ukončení studia nechtěli na tuto profesi zůstat sami. I když jsou terapeuti ve stálém kontaktu s lidmi, psychoterapie může být trochu osamělé povolání. Sdružujeme komunitu psychoterapeutů a zájemců o psychoterapii obecně. Všichni se pravidelně setkáváme, sdílíme a předáváme si zkušenosti. Chceme přispět k dostupnější psychoterapii pro širokou veřejnost. Chceme o ní nahlas mluvit a ukázat, že může být pro každého z nás. Věříme totiž, že péče o duši je stejně důležitá jako péče o naše tělesné zdraví. Bojíme mýty, strach a předsudky z psychoterapie.

Pořádáme také workshopy a osvětové akce pro veřejnost. Zájemce zde vtahujeme zábavnou a zážitkovou formou do světa psychoterapie a hlubšího sebepoznání. Jinak tomu nebude ani na workshopu *Proč křičíš? Pojd' blíž!*, který jsme pro Bienále připravili.

Workshopy

Proč křičíš? Pojd' Blíž!

út 29. 9., 18:00–20:30, GHMP / Městská knihovna, 2. patro
út 22. 10., 18:00–20:30, GHMP / Městská knihovna, 2. patro

Ve skupině (max. 20 účastníků), která zajistí intimitu společného sdílení, se účastníci zamyslí nad vlastní touhou být viděn, slyšen a vnímán vnějším okolím. Společně se zde zaměříme na způsoby, jak toho každý z nás dosahuje.

MOTHERS ARTLOVERS

Urban Jungle, sociální instalace, 2020
Workshopy, diskuse, aktivity pro rodiče a děti

Mothers Artlovers je skupina žen, která se začala scházet v prosinci 2016 v Brně a v Praze. Jedná se o podpůrnou skupinu pro matky umělkyně. Sdružuje převážně vizuální umělkyně, teoretičky, kurátorky, dokumentaristky, aktivistky – kreativní ženy, pro které je umění životně důležité a jejichž zájem o tvorbu nezastavilo mateřství. Nevylučuje ani otce umělce, ženy a muže, kteří se o tématu chtějí něco dozvědět, či případně budoucí rodiče. Tato skupina vytváří vlastní uměleckou komunitu a krom podpůrné funkce mapuje umění věnující se rodičovství a rodině. Zajímá se o politicko-institucionální rovinu této problematiky, a proto se chce napojit na obdobné skupiny v zahraničí a vytvořit funkční mezinárodní platformu.

Podrobnější informace o programu *Urban Jungle* najdete na stránkách: www.matterof.art/program

Programy pro děti*

Výtvarné dílny

— každý čt 23. 7. – 17. 9., 10:00–16:00,
Pražská tržnice / Hala 19

Scratch. jr – zkusíme programovat

— so 12. 9., 14:00–17:00, Pražská tržnice / Hala 19

Kreativní laboratoř

— každou ne 25. 7. – 12. 9., 10:00–16:00,
Pražská tržnice / Hala 19

Festival performance

— ne 26. 7., 14:00–19:00, Pražská tržnice / Hala 19

**Výtvarné dílny pro děti: Program je určen pro všechny děti předškolního a mladšího školního věku. Děti do tří let se mohou zúčastnit s doprovodem.*

Veřejný program a Diskuse

Workshopy

Kolektivní dekompozice dětského oblečení

— út 4. 8., 16:00–19:00, Pražská tržnice / Hala 19

Feministický RAP

— st 14. 8., 16:00–18:00, Pražská tržnice / Hala 19

Mindfulness v pohybu: body/mind-butoh-pohybová meditace

— ne 6. 9., 15:30–18:00, Pražská tržnice / Hala 19

Kde, jak a proč se začít učit programovat / úvod do úvodu

— čt 10. 9., 14:00–17:00, Pražská tržnice / Hala 19

Diskuse*

Humor, metakritika a sexismus v umění

— út 18. 8., 17:00–19:00, Pražská tržnice / Hala 19

Debaty o uměleckých rezidencích pro rodiče

— čt 27. 8., 17:00–19:00, Pražská tržnice / Hala 19

Současnost a budoucnost Mothers Artlovers

— čt 3. 9., 17:00–19:00, Pražská tržnice / Hala 19

* *V průběhu diskuse bude probíhat workshop pro děti s hlídáním.*

Městský realistický plenér

so–ne 1. – 2. 8., 9:30–17:00, Pražská tržnice / Hala 19

Performance

SPIELRAUM KOLLEKTIV: EKO ZPOVĚDNICE

— po 3. 8., 10:00–18:00, Pražská tržnice / Hala 19

Performance pro jednoho diváka

Délka: 1 osoba / 20 min

Rezervace požadována: ekozpovednice@gmail.com

Klimatický RAP

— st 14. 8., 18:00–20:00, Pražská tržnice / Hala 19

Při výrobě papírenských a knižních produktů zpracováváme odpadový a zbytkový materiál. Z něho sestává každý z našich výrobků, zhotovených ručně v České republice, minimálně z 80 procent. Například čisté listy v našem sešitu pocházejí z nesprávně naformátované palety papíru, vyřazené z papírenského skladu, a obálka sešitu byla původně stránkou časopisu ze 70. let. Tímto způsobem vznikají obálky, přání, praktické diáře, skicáky, sešity, ale také produkty s trvalejší hodnotou, jako je fotoalbum, cestovní deník, herbář nebo kuchařka. Upcyklujeme i při zakázkové výrobě. Sbíráme staré, ale neporušené papírenské produkty a prodáváme je spolu s těmi našimi. Naše pražské papírnickví je místně a personálně propojené s grafickým studiem Divize a knihařskou dílnou, jež veřejnosti nabízí kurzy, workshopy a možnost jejího volného využívání.

Upcylační workshop

- so 8. 8., 13:00–16:00, Pražská tržnice / Hala 19
- so 24. 10., 13–16, GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác

Během bienále *Ve věci umění 2020* se s naší knihařskou dílnou zapojíme do programu. Část z naší dílny i se stroji přesuneme přímo na místo akce a během dvou workshopů návštěvníky seznámíme s výrobou zápisníku vázaného knihařskými šrouby. Při výrobě budeme využívat staré plakáty, letáky a časopisy zachráněné před likvidací, které nám daruje GHMP a MČ P7. Z workshopu si tak kromě hotového produktu návštěvník odnese základy knihařství a nápady, jak využívat odpadové materiály. Workshop je pro úplné začátečníky i pokročilé.

Slovo 21, z. s. je nevládní nezisková organizace, která začala působit v Praze roku 1999. Zaměřujeme se na podporu a integraci Romů a cizinců žijících v ČR. Prostřednictvím kulturních, vzdělávacích, emancipačních a mediálních projektů se snažíme o zlepšení vzájemného soužití mezi menšinami a majoritní společností, boj proti rasismu a xenofobii a zlepšení mediálního obrazu menšin. Největším projektem spolku je Světový romský festival Khamoro, který získal evropské mezinárodní ocenění EFFE Label pro roky 2019–2020 jako jeden z mezinárodně uznávaných evropských kulturních festivalů.

Narativní a performativní akce

Příběhy ohně

so 12. 9., 7:30–10:00, Pražská tržnice / Hala 19

Romové vypráví různé příběhy a pomyslně tak pokračují v této ústní tradici předávání historie a kultury. V romské kultuře bylo vypravování součástí života od nepaměti. Dříve se Romové scházeli v jednom domě, kde se vyprávěla takzvaná „paramisára“ neboli v překladu příběhy. Vyprávění je uměleckou i divadelní formou zároveň. Mezi dnešní mladou generací už ale nerezonuje tolik jako dříve, a proto je storytelling součástí literárního projektu *Gavoro* (Vesnička). Tento projekt koordinuje Slovo 21, z. s. od roku 2017 s cílem zviditelnit romskou literaturu, tak aby si našla své příznivce jak mezi Romy, tak i u majority. Skupinu romských vypravěčů navíc tvoří členové klubu romských spisovatelů *Paramisara* (Vypravěči), který vznikl z iniciativy spisovatelů v rámci projektu *Gavoro*.

Sdílené hlasy

Spolupráce: Slovo 21 a Život 90

so 3. 9., 16:00–18:30, místo bude upřesněno na webových stránkách bienále

V ŽIVOTĚ 90 jsme se před 30 lety rozhodli, že nechceme, aby se senioři odsouvali na okraj. Ve své podpoře se zaměřujeme na ty nejpotřebnější. Chceme, aby staří lidé zůstávali co nejdéle tam, kde chtějí – totiž doma. Proto neprovozujeme domovy pro seniory, ale máme jedinou non-stop bezplatnou linku důvěry pro seniory. V rámci tzv. tíšňové péče hlídáme více než 1000 seniorů po celé České republice, aby se dovolali pomoci, kdyby doma třeba upadli nebo byli v jiné nouzové situaci. V Praze máme pečovatelskou službu i komunitní centrum, kam denně dochází několik set seniorů.

Narativní a performativní akce

Sdílené hlasy

Spolupráce: Slovo 21 a Život 90

so 3. 9., 16:00–18:30, místo bude upřesněno na webových stránkách bienále

Ve světě, ve kterém máme díky současným technologiím na dosah životy jiných lidí, mnohé příběhy, zkušenosti a výpovědi zůstávají přesto na okraji – neviděné, neslyšené, nepoznané. Může jít o velkolepé příběhy, překvapivé životní události i každodenní zkušenosti, které nemají pro koho či kde zaznít. Tento večer je věnován sdílení hlasu, prostoru a času, a vytváří příležitost pro kolektivní naslouchání a přiblížení se ostatním.

Partneři: Biennale Warszawa, Kyiv Biennial, OFF-Biennale Budapest, bienále Vě věci umění

Termín: 18.–19. 9. 2020

Místo konání: Pražská tržnice / Hala 19

Východoevropská bienále začala vznikat v posledních letech jako nový fenomén spojený s bializací současného umění a liší se od zavedených bienále v západní Evropě, USA a Asii. Vyznačují se fungováním za prekarizovaných podmínek, často bez plné podpory města či státu nebo dokonce jim navzdory. Proto mívají tendenci být kritická a explicitně se vyjadřovat k politickému dění. Tyto grassrootové počiny bývají pořádané místními kolektivy, nikoliv zahraničními kurátory, a jsou tak více napojeny na lokální kontext. Východoevropská bienále se často ocitají v politicky i ekonomicky prekarizované situaci, a proto v jejich dlouhodobé udržitelnosti hraje roli mezinárodní podpora a networking. Hlavním cílem všech těchto iniciativ je vytrvat v plodné činnosti, protože jsou důležitými aktéry na kulturní scéně jednotlivých zemí, ale i v regionálním a mezinárodním kontextu.

Během pražského bienále *Ve věci umění / Matter of Art 2020* pořádá síť Východoevropská aliance bienále dvoudenní symposium, které tematizuje napětí mezi centrem a periferií. Kromě toho se zabývá oblastmi spojenými s místní historií a okolností, jež je úzce pojí i s ostatními východoevropskými bienále. Symposium položí řadu otázek: Co bychom měli očekávat od umění a uměleckých institucí v následujících několika letech či desetiletích? Má smysl pokračovat se stejnými formáty a materiály jako dříve? Na co by se mělo umění zaměřovat a co může změnit? Jak jsme pocítili během koronavirové pandemie, propojené globální problémy nabírají v našem regionu specifické podoby. Jak se jakožto umělecký a kulturní sektor (instituce, kurátoři a kurátorky, kritičky a kritici, umělci a umělkyně a producentky či producenti) připravujeme na fungování v post-covidové budoucnosti? Měli bychom přehodnotit způsoby tvorby, produkce a distribuce uměleckých děl, projektů a akcí? Jak by měly vypadat, například v rámci východní Evropy, formy mezinárodní spolupráce?

Festival performance

Kurátoři: tranzit.org

(tranzit.cz, tranzit.hu, tranzit.sk, tranzit.ro, tranzit.at)

Datum: 14. 11. 2020

Místo konání: bude upřesněno na webových stránkách bienále

Organizátor: Bienále Ve věci umění

Všichni jsme emotivní, bylo tomu snad někdy jinak?

Vstříc novým empatickým gestům

Emoce je silou působící mezi lidmi, koncepty a objekty. Týká se smyslů i poznání, může být dynamická i setrvávat. Vynořuje se v davu, vzniká, aniž by potřebovala konkrétní individuální vědomí. Když koluje světem, je těžké na ni ukázat prstem. MeToo, změna klimatu, fašismus, antifašismus, rasismus, uprchlíci, kulturní války. Cítíme se prázdní, úzkostní, naštvaní, vyčerpaní, zranění. Máme pocit, že naše osobní hranice nejsou respektovány. Zdá se, že žijeme v éře rozjitřených emocí, které jsou často označovány za toxické a které, zdá se, nikam nevedou. Emoce – ať pozitivní či negativní – jsou zakódovány do algoritmů sociálních médií, na kterých trávíme tolik času a které žijí z našich emočních reakcí, jak nám denně připomínají emotikony. Hranice mezi soukromým a veřejným se posouvají příliš rychle na to, abychom je mohli sledovat. Reagujeme emocionálně na to, co se děje kolem nás, ale někdy se zdá, že právě způsob, jakým reagujeme, nám brání dotyčné problémy řešit. Přesouváme se od politického k osobnímu. Ale jde je od sebe vůbec oddělit? Na jakých emocích by mohla spočívat politicky smysluplná solidarita? Vyčerpany se politické vášně spojené se sociálními konflikty a revolucemi dvacátého století? Můžeme znova pocítit naději? Můžeme si navzájem odpustit? A komu bychom odpouštět neměli? Jaké emoce nás propojují a jaké nás rozdělují? Festival zve umělkyně a umělce, aby se zamysleli nad běžnými způsoby uvažování o emocích a nad tím, jaká gesta mohou vytvořit podmínky pro sdílenou empatii. Emotivní díla mohou být náročná, protože emoce bývají zapeklité, protichůdné, komplikované. Dokážeme být nablízku zranitelnosti, intimitě a touze?

Kalendář Bienále Ve věci umění

GHMP GHMP / Městská knihovna, 2. Patro
MP GHMP / Colloredo-Mansfeldský palác
PT Pražská tržnice / Hala 19
PHP Panorama Hotel Praha

22. 7., 10:00

Otevření bienále Vě věci umění pro veřejnost

22. 7., 18:00–20:00 – PHP

Zahajovací recepce, bienále Ve věci umění

23. 7., 18:00–22:00 – Menza Strahov – Veřejné slyšení ve věci imaginace – Institut úzkosti

23. 7., 10:00–16:00 – PT

Výtvarná dílna pro děti – Mothers Artlovers

25. 7., 10:00–16:00 – PT

Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers

26. 7., 14:00–19:00 – PT

Festival performance pro děti – Mothers Artlovers

30. 7., 10:00–17:00 – PT

Výtvarná dílna pro děti – Mothers Artlovers

30. 7., 16:00–17:00 – PT

Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v CZ

30. 7., 18:00–19:30 – GHMP

Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v CZ

1. 8., 10:00–16:00 – PT

Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers

1. 8., 9:30–17:00 – PT

Městský realistický plenér – Mothers Artlovers

2. 8., 9:30–17:00 – PT

Městský realistický plenér – Mothers Artlovers

2. 8., 17:00–19:00 – PT

Městský realistický plenér: závěrečná diskuse s hosty – Mothers Artlovers

3. 8., 10:00–18:00 – PT

Eko zповědnice – Spielraum Kollektiv a Mothers Artlovers

4. 8., 16:00–19:00 – PT

Kolektivní dekompozice dětského oblečení, workshop – Mothers Artlovers

6. 8., 10:00–16:00 – PT
Výtvarná dílna pro děti – Mothers Artlovers
6. 8., 10:00–13:00 – PT
Samota jako vnitřní zdroj, workshop – Freya
8. 8., 10:00–16:00 – PT
Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers
8. 8., 13:00–16:00 – PT
Upcyclovační workshop – Reformát
14. 8., 16:00–18:00 – PT
Workshop Feministický RAP – Mothers Artlovers
14. 8., 18:00–20:00 – PT
Klimatický RAP, performance – Mothers Artlovers
15. 8., 10:00–16:00 – PT
Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers
18. 8., 17:00–19:00 – PT
Humor, metakritika a sexismus v umění*, diskuse – Mothers Artlovers
20. 8., 10:00–17:00 – PT
Výtvarná dílna pro děti – Mothers Artlovers
20. 8., 16:00–17:00 – PT
Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v CZ
20. 8., 18:00–19:30 – GHMP
Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v CZ
22. 8., 10:00–16:00 – PT
Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers
27. 8., 10:00–16:00 – PT
Výtvarná dílna pro děti – Mothers Artlovers
27. 8., 17:00–19:00 – PT
diskuse o uměleckých rezidencích pro rodiče* – Mothers Artlovers
29. 8., 10:00–16:00 – PT
Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers
3. 9., 10:00–16:00 – PT
Výtvarná dílna pro děti – Mothers Artlovers
3. 9., 17:00–19:00 – PT
Současnost a budoucnost Mothers Artlovers*, diskuse – Mothers Artlovers
5. 9., 10:00–16:00 – PT
Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers
6. 9., 15:30–18:00 – PT
Mindfulness v pohybu: body/mind-butoh-pohybová meditace, workshop – Mothers Artlovers
10. 9., 10:00–16:00 – PT
Výtvarná dílna pro děti – Mothers Artlovers
10. 9., 14:00–17:00 – PT
Kde, jak a proč se začít učit programovat, workshop – Mothers Artlovers
10. 9., 15:00–18:00 – MP
Rukodělné tradice I, workshop – Edukační oddělení GHMP
11. 9., 15:00–18:00 – MP
Rukodělné tradice II, workshop – Edukační oddělení GHMP
11. 9., 18:00–21:00 – PT
Samota jako vnitřní zdroj, workshop – Freya
12. 9., 10:00–16:00 – PT
Kreativní laboratoř pro děti – Mothers Artlovers
12. 9., 14:00–17:00 – PT
Scratch.jr – zkoušíme programovat, workshop pro děti – Mothers Artlovers
12. 9., 19:30–22:00 – PT
Příběhy ohně, vyprávěcí akce – Slovo 21
13. 9., 15:00–18:00 – MP
Rukodělné tradice III, workshop – Edukační oddělení GHMP
16. 9., 10:00–14:00 – GHMP
Experiment v umění, workshop – Edukační oddělení GHMP
17. 9., 10:00–17:00 – PT
Výtvarné dílny pro děti – Mothers Artlovers
17. 9., 16:00–17:00 – PT
Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v AJ
17. 9., 18:00–19:30 – GHMP
Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v AJ
18. 9., 10:00–14:00 – GHMP
Experiment v umění, workshop – Edukační oddělení GHMP
18. 9., 10:00–17:00 – PT
Východoevropská aliance bienále / Symposium
20. 9., 18:00–21:00 – PT
Revitalizace nebo gentrifikace? Holešovická Tržnice: případová studie, veřejné slyšení – bienále Ve věci umění
20. 9., 18:00 – PT
Ukončení bienále Ve věci umění v prostorách Pražské tržnice
29. 9., 18:00–20:30 – GHMP
Proč křičíš? Pojd' Blíž!, workshop – Meetina

3. 10., 16:00–18:00 – Místo bude upřesněno
Sdílené hlasy, performativní a narativní akce –
Slovo 21, Život 90
10. 10., 13:00–18:00 – GHMP
Stopy identity, workshop – Edukační oddělení GHMP
14. 10., 10:00–14:00 – MP
Emoce v umění, workshop – Edukační oddělení GHMP
15. 10., 15:00–18:00 – MP
Rukodělné tradice IV, workshop – Edukační oddělení GHMP
15. 10., 18:00–19:30 – GHMP
Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v CZ
16. 10., 10:00–14:00 – MP
Emoce v umění, workshop – Edukační oddělení GHMP
16. 10., 15:00–18:00 – MP
Rukodělné tradice V, workshop – Edukační oddělení GHMP
18. 10., 15:00–18:00 – MP
Rukodělné tradice VI, workshop – Edukační oddělení GHMP
22. 10., 18:00–20:30 – GHMP
Proč křičíš? Pojď Blíž!, workshop – Meetina
24. 10., 13:00–16:00 – GHMP
Upcycling workshop – Reformát
5. 11., 18:00–21:00 – GHMP
Realismus včera a zítra, diskuse – bienále Ve věci umění
7. 11., 13:00–18:00 – GHMP
Záznam času a paměti, workshop – Edukační oddělení GHMP
12. 11., 18:00–19:30 – GHMP
Komentovaná prohlídka výstavy s kurátory v CZ
14. 11., Místo a čas bude upřesněno
Festival performance, bienále Ve věci umění a tranzit.org
15. 11., 18:00 – Ukončení bienále Vě věci umění

Bienále Ve věci umění 2020

Když jsme se v týmu tranzit.cz začátkem roku 2020 shodli na názvu *Pojď blíž* pro první ročník bienále Ve věci umění, vůbec jsme nerušili, jakého významu a konorací v souvislosti se svěrovou pandemií COVID 19 toto dvousloví dostane.

Došlo totiž k zásadní proměně společenské atmosféry, v níž se bienále koná. Klíčovým tématem se stal virus, čímž byly dále prohloubeny zákopy dělicí nás od toho, co je jiné, divné, cizí.

V kvazi-neurotické situaci sebeposilujícího strachu obracíme ještě více pozornost k druhým a k tomu, jakou potenciální hrozbou nám mohou být lidé, se kterými každodenně sdílíme živorní prostor. Přišla nouzová opatření odsuzující svět k izolaci, která pro mnohé znamenala nárůst již existujícího pocitu osamělosti.

Tento pocit lze ale vnímat jako symptom hlubších vztahových a společenských problémů.

„My“ a „oni“. Každodenně se setkáváme s touto dichotomií, která proniká naší společností a určuje, jak se cítíme, co si myslíme, jak se chováme. Podle os vytyčených na základě politické, kulturní, třídní či jiné příslušnosti jsme rozdělováni do protilehlých táborů. Důsledkem je vznik nepropustných sociálních bublin. Kdo jsme „my“ a kdo jsou „oni“? Kdo určuje tyto kategorie a z jaké pozice?

Koncepty rozdělení společnosti jsou fenoménem dnešní doby a vyvrácejí traumatický pocit odcizení a ztráty příslušnosti. Je však naše společnost skutečně rozdělena, anebo se jedná spíše o ideový konstrukt a architekturu systému

záměrně vybudovanou a používanou nejrůznějšími politickými či ekonomickými silami? Jak překonat zažitý systém polarizování, neustálého kategorizování a izolace? Čím (znovu) navodit chybějící pocit sounáležitosti a jak se přiblížit jeden k druhému v éře globálního strachu?

Pojď blíž, výstava prvního ročníku bienále *Ve věci umění* a stejnojmenná antologie textů se zabývají hledáním společného jazyka. Zkoumají často prorachůdnou povahu intimních lidských vztahů, dynamiku a posuny v dnešní společnosti, jakož i roli, kterou v ní umění může hrát.

Veronika Janatková

ředitelka tranzir.cz a bienále *Ve věci umění*

Umění nablízku

První ročník bienále s titulem *Ve věci umění* je spojen s velkým očekáváním. Přichází po řadě různých typů českých i mezinárodních periodických projektů, které se časem opořebovaly a vyhasly, a tak je naše české prostředí v tomto ohledu už poněkud skeprické. Jsme však na druhé straně zvyklí, že tranzir.cz je platforma, která vždy přichází s neočekávaným a málo frekventovaným úhlem pohledu nejen na dění ve sféře umění, ale i na vazby kulturně-společenské a politicko-ekonomické. Cítilivě a rychle reaguje širokou škálou promyšlených aktivit na závažná hnutí či události ve všech těchto vzájemně propojených oblastech.

Jsme tedy napjatí a zvědaví, co nám premiérový ročník přinese. Je pozoruhodné, že okruh témat, který se usazoval ještě před pandemií, dnes s touto situací tak úzce souvisí. Doufejme, že vrchol krize máme za sebou. Můžeme tak zpětně analyzovat svou osobní „virovou“ historii a zhodnotit, jaká byla naše existence bez kontaktu s „živým“ uměním, zda je živorně důležité se k němu přibližovat, opouštět své domácí kruhy a nechat se inspirovat a dál v sobě rozvíjet myšlenky, které před nás umění klade. Budeme se uchylovat do vzdálenosti digitální sítě, roužíme být nadále umění nablízku, chceme i po nedávných zkušenostech s virtuální dostupností všeho stále přicházet blíž, jak nás vyzývá podtitul *Bienále*?

Návštěvnost výstav stále trpí posttraumatickým šokem, lidé zvolna nastupují cestu zpět do běžné reality a překonávají tuto globální krizi

spíše v samotě. Věřím však, že to nebude trvat dlouho a lidé budou opět hledat možnosti souznění s ostatními i prostřednictvím právě takových projektů, které jsou postaveny na celé škále žhavých i ožehavých témat, jež řízením osudu a pandemie dostaly ještě zřetelnější obrysy.

Magdalena Juříková
ředitelka Galerie hlavního města Prahy

Come Closer

Pojď blíž je název první edice bienále současného umění Ve věci umění. Umělecké práce, s nimiž se setkáváme na této výstavě, komunikují emocionální a tělesnou zkušenost, jež je ambivalentní a komplikovaná. „Pojď blíž“, říkají námi vybraná díla, ale tato blízkost může být i nepříjemná. Můžeme mluvit o pedagogice diskomfortu, jež se soustředí na rozporuplné emoce a věří v jejich určující roli při zpochybňování dominantních ideologií a sociálních zvyků. Cílové nepohodlí může vést k novému emocionálnímu porozumění tomu, jak žít s druhými. *Pojď blíž* je výzva k fyzickému i mentálnímu přiblížení, může to být věra, kterou říká dospělý malému dítěti, může to být erotické vyzvání či přátelská pobídka, ale i pohrůžka. Setkání se může odehrát v duchu vzájemného porozumění, stejně jako zásadního nedorozumění. Blízkost a empatie, dva ústřední motivy výstavy, jsou základní lidskou potřebou a projevem pečující, emocionální práce, kterou vykonáváme pro ostatní i pro sebe samotné.

Může umění zprostředkovat zkušenost napříč třídou, pohlavím nebo kulturou? Je možné emocionálně či sensuálně prožít zkušenost někoho, s kým jinak nemáme vůbec nic společného? Je možné vstoupit do zážitku, který je nám ze své podstaty cizí, protože pocházíme z jiného sociálně-kulturního prostředí a máme jinou zkušenost? Výstavou se prolínají děje, které se přímo či nepřímo dotýkají nás všech a jsou univerzální, avšak zároveň neskrývají a často i zdůrazňují, že vycházejí ze zkušenosti, jež je kulturně,

ekonomicky, sociálně podmíněná. To vše se děje s vědomím, že prostor galerie či muzea některé typy zkušeností tradičně upřednostňoval, jiné vytřešňoval.

Svět umění a kultury není nevinný. Je vytvářen společenskými podmínkami, v nichž se realizuje a rozvíjí. Zrcadlí mocenské, ekonomické a genderové vztahy, geografickou pozici, národní identitu, dominanci kulturních center (jejich institucí a ideologií), uměleckého trhu či kritérií mainstreamových médií. To všechno jsou síly, které umění formují a s nimiž se umění zároveň kriticky potýká. Výstava *Pojď blíž* se s nimi vyrovnává pomocí alternativních taktik, jejichž základ je emocionální a inkluzivní. Inspirací pro toto uvažování může být pozice třetího, hledání alternativy ke světu, který nabízí jen dvě proti sobě jdoucí pozice, jako tomu bylo v období studené války v případě Hnutí nezúčastněných, v čase skloňované třetí cesty, v případě třetího genderu nebo časopisu *Third Text* [Třetí text].

Konkrétním příkladem takového „hlasu třetího“ na poli umění může být postavení sociálního realismu v Indonésii a na Filipínách. Tam se sociální realismus ocitl v pozici zakázaného uměleckého směru, zatímco západní abstraktní a konceptuální umění sloužily autoritativním režimům jako mimikry jejich prozápadní a demokracické orientace. Podobné historické příklady jsou v příkrém rozporu s místní východoevropskou zkušeností, jež po roce 1989 označovala realismus jako neživou režimní propagandu a za jedinou hnací sílu univerzálních dějin považuje západoevropské avantgardní umění. Díky podobným

„třetím hlasům“ se hodnoty, v nichž jsme byli vychováni, komplikují, ne-li rozpadají. Duch naší doby vyvstává z podobných rozporů. Zjevuje se v rozpadajících se vztazích starého světa, v jizvách, které se vrývají do naší přítomnosti. Tyto jizvy nejvíce přibývají na okraji, který se však dnes již nachází všude kolem nás, i v samotném středu, včetně hlavních měst bývalých západních civilizačních center. Berou na sebe podobu rasové diskriminace, ekologické krize, uprchlické krize či virové pandemie.

Vizuální obrazy zprostředkovávají popsané změny zcela bezprostředně, zvláště pokud je sdílí nejen racionálně, ale plnoprávně také na úrovni emocí. A umělecká hnutí, která na podobné problémy reagují, například přehodnocením realismu na úrovni jazyka umění (sociální realismus, neorealismus, *cinema vérité*, *fukei-ron*, Nový realismus, dokumentaristický realismus ad.), nejsou samoúčelná – vynořují se proto, aby otevírala nové způsoby vidění.

Vít Havránek a Tereza Stejskalová

Galerie hlavního města Prahy / Městská knihovna, 2. patro (GHMP)

Mariánské náměstí 98/1, 110 00 Praha 1

Městská knihovna na Mariánském náměstí byla postavena v letech 1925–1928 podle projektu architekta Františka Roitha, žáka profesora vídeňské akademie Otty Wagnera. Budova byla koncipována jako kulturní instituce s širokými možnostmi využití, včetně výstavních, přednáškových a koncertních sálů. Architektura budovy vychází z racionalisticky pojatého půdorysu a jednoduchého rozvržení hmoty. Rozsáhlé výstavní prostory ve druhém patře získala Galerie hlavního města Prahy v roce 1992. Součástí úprav po převzetí bylo i nové výtvarné řešení hlavního vstupu do Galerie z Valentinské ulice od architekta Vlada Miluniče z roku 1996.

Umělci a umělkyně:

Marina Abramović
Jesper Alvaer,
Isabela Grosserová
Ateliér nevratné změny
Alžběta Bačíková
Eric Baudelaire
Lucy Beech
Candice Breitz
Veronika Šrek Bromová
Olga Čechová
Bohumila Doleželová
Allan Elgart
Róbert Gabriš
Krešimir Golik
Renato Guttuso
Thomas Hirschhorn
Institut úzkosti
Viola Ježková
Ragnar Kjartansson
Alena Kučerová
Věra Merhautová

Milan Mikuláščík
Sonia Natra
Alice Nikitinová
Taring Padi
Naděžda Plíšková
Jean-Charles de
Quillacq
Hafiz Rancajale
Selma Selman
Jirka Skála
Eva Springerová
Elisabeth Subrin
Antanas Sutkus
Adriena Šimotová
Raša Todosijević
Otty Widasari

Sbírka pazourků
Skanzenu lidových
tradic a řemesel
v Bolaticích

Marina Abramović, New York

n. Bělehrad (Srbsko), 1946

Thomas Hirschhorn, Paris

n. Bern (Švýcarsko), 1957

Raša Todosijević, Belgrade

n. Bělehrad (Srbsko), 1945

Raša Todosijević,
Rozhodnutí jako umění, 1973,
performance, Bělehrad.

Na výstavě *Pojď' blíž* se divák setká s uměleckými pracemi, jež by s ohledem na jejich rok vzniku bylo správnější označit za historické (pokud bychom současnosti rozuměli období posledních deseti či patnácti let). To má dva důvody. Zaprvé výstava sleduje vlastní tematickou linii prostřednictvím geografických i dobově-historických afektů. Zadruhé výstava, a to nejen tato, ale každá výstava, nabízí divákům určité způsoby vidění děl podle toho, jaký způsob pohledu připisuje historii.

Skupina čtyř videí a video-performancí významných neo-avantgardních autorek a autorů má společné to, že jako hlavní materiál vyjádření je v nich využito jejich vlastní tělo. To se během sebe-zraňujících dějů stává znakem, anebo spíše totemem, zastupujícím umění. Zjednodušeně můžeme říci, že funkcí totemu bylo ovládnutí světa a sil, jež mu vládnou. V tomto případě ovládnutím uměleckého procesu, jeho výsledku

i instituce umění. Tyto tři součásti umělecké tvorby považují umělci za odcizené a narušené a pod dozorem diváka je pro něj tímto drastickým, ale osobně angažovaným a upřímným aktem zpřístupňují a ukazují je jako hodné viry či důvěry.

V historii i teorii umění bývá neo-avantgardní hnutí kladeno do kontrastu vůči realismu. K tomu vedlo více důvodů, mezi něž patřila konvenčnost uměleckého jazyka, jeho akademická tradice a v neposlední řadě divácká srozumitelnost, jež konvenovala různým mocenským autoritám závislejícím na sdílení ideologických příběhů. Smyslem konfrontace neo-avantgardní performance a jistých druhů realismu je narušení takto jednoznačného výkladového rámce. Nejsou video-performance nekonvenčně realistické? Nejsou některá realistická díla anti-akademická svým užitím archaických zobrazení blízkých románskému a středověkému umění? Neobrací historická zkušenost zemí jako Indonésie, Filipíny ad., kde byl sociální realismus oficiálně zakázán a přežíval v disentu a kde se internacionální neo-avangarda stala oficiálním uměním, naše stereotypní představy univerzálnosti kánonu avantgardy?

Marina Abramović

Thomasovy rty (Hvězda), 1975–1993

Video, barva, zvuk, 1' 13"

Rytmus 10, 1973–1993

Video, barva, zvuk, 2' 20"

Thomas Hirschhorn

Děkuji, 1995

Video, barva, zvuk, 8' 20"

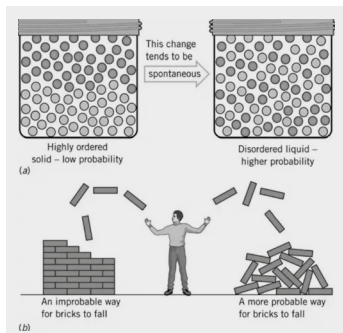
Raša Todosijević

Co je umění, Marinela Koželj? / Was ist Kunst, Marinela Koželj?, 1978

Video, barva, zvuk, 16' 20"

Ateliér nevratné změny

Účastníci i program budou průběžně oznamováni
po zahájení výstavy

Druhý termodynamický zákon

- a) příklad spontánního procesu vysoce uspořádaný systém (s nízkou entropií) – nízká pravděpodobnost; neuspořádaná kapalina (s vysokou entropií) – vysoká pravděpodobnost
- b) nepravděpodobný způsob uspořádání padajících cihel; více pravděpodobný způsob uspořádání padajících cihel

Uprostřed výstavy se nachází prostor s odlišnou konstitucí, kde v průběhu trvání výstavy umělecké práce vznikají přímo na místě. Bez předem jasně určeného rozměru, techniky nebo média a předem daného času. Jde o přenos principů volné improvizace, jež má dlouhou tradici v dějinách staré, moderní i současné hudby, do prostředí vizuálního umění a jeho galerijní prezentace. I v něm má vzory jako např. Merzbau nebo otevřenou formu. Vzhledem k neurčitosti výchozích parametrů bude průběh instalace záviset na vztazích mezi individuálními uměleckými záměry a uměle vytvořenou kolektivitou bez předem daných pravidel. I improvizace má svůj leitmotiv nebo basso continuo, linii, od níž se rozvíjí. Točí se kolem zájmu o materialitu – materiální tektoniku i imaginaci materiálů, jež byla v předcházející dekádě potlačována důrazem kladeným na myšlenku a koncept. Nový zájem o materialismus není ryze poetický, ale je provázán s objevy empirických věd, technologickým pokrokem, jež umění nevnímá odděleně, ale v souvislosti s etikou a politikou. Intimní a velmi bezprostřední prožitky vzájemných propojení živé a neživé přírody je právě tím, co by měl ateliér zprostředkovat a sdílet s divákem.

Alžběta Bačiková, Praha

n. Hodonín (Československo), 1988

Video *Slavnostní problém* představuje Editu Stejskalovou, Romku, politoložku a lidskoprávní aktivistku, skrze inscenovanou návštěvu Müllerovy vily v Praze. Ve snímku je rozehráván dialog mezi hlavní protagonistkou a modernistickou stavbou od Adolfa Loose – nynější národní kulturní památkou.

Architektonické řešení exteriéru a interiéru domu nabízí možnost symbolické interpretace. Uměřenost fasády v kontrastu s bohatým interiérem vytváří dobrý podklad pro rozehrávání myšlenek ohledně vztahu soukromého a veřejného. Vila s luxusním interiérem tak může zastupovat vysokou životní úroveň, přičemž přístupnost původně privátního prostoru veřejnosti otevírá otázku po akumulaci či přerozdělování nejen kulturního bohatství. Statut kulturní památky zase budí úvahy o sdílení statků a společenských hodnotách. Návštěvník nemá možnost dotýkat se věci a hýbat s nimi. Nemožnost funkčního užití domu z důvodu režimu muzejní ochrany o to víc podněcuje k představivosti.

V inscenovaném snímku je protagonistka portrétoována v reprezentativní roli. Je jí dána příležitost k pronesení krátkého projevu v interiéru vily. Přednes staví na motivech jako je sociální status, podoby společenské nerovnosti nebo individuální prožitek jedince s pohybem mezi prostředními, odlišujícími se kulturními a jazykovými rozdíly.

Slavnostní problém, 2020
Video, barva, zvuk, 14' 30"

Eric Baudelaire, Paříž

n. Salt Lake City, Utah (Spojené státy americké), 1973

Filmové drama,
záběr z filmu, 2019

Film *Filmové drama* vznikl v pravidelných natáčecích blocích po dobu čtyř let. Baudelaire se svým týmem spolupracoval s třídou studentů z pařížského lycea Dory Maarové v příměstské čtvrti Saint-Denis. Umělec jim postupně předává kamery i základní parametry filmové práce. Kolaborativní hledání témat, osahávání možnosti filmového média se mísí s tím, jak se v každodenním životě studentů z pařížské periferie vypořádávají otázky etnicity, diskriminace i rovnosti a jejich spravedlivé reprezentace v tomto „dramatickém“ filmovém díle. S postupem natáčení se všem stává zřejmější, že kolektiv studentů, jenž se konstituuje kolem procesu natáčení, i osobité perspektivy jeho protagonistů zaplétají námět do jednoho klubka s filmovými prostředky a vytváří útvar odlišný od klasického filmu, kde obě funguje odděleně. Participativní dílo nabízí realistický obraz světa mladých Francouzů a Francouzek žijících na periferii, kde se koncentrují současné sociální problémy i výzvy budoucnosti. Eric Baudelaire a kolektiv autorů v roce 2019 za tento film získali Cenu Marcela Duchampa, která oceňuje významné dílo francouzského nebo ve Francii žijícího umělce/umělkyně.

Můžeš si dát na čas, 2019

Instalace ve třech částech: video, barva, zvuk;
textílie, různé rozměry

Lucy Beech, Londýn

n. Hull (Velká Británie), 1985

Díky liberální české legislativě se z České republiky stala oblíbená destinace pro cizinky, jež se tu z nejrůznějších sociálních a ekonomických důvodů rozhodují podstoupit umělé oplodnění. A proto je to právě v Česku, kde se odehrává film Lucy Beech. Sledujeme, jak se v prostředí fiktivní privátní kliniky, bývalého státního sanatoria, ženy koupou v podivných žlutavých tekutinách a jak si aplikují injekce s hormony, které byly získány z moči kobyli či menopauzálních žen. Hlavní postavě se tu vyjevuje, jak moc je umělá reprodukce – především skrze sdílení lidských a zvířecích hormonů, jež hrají v technologiích umělé reprodukce klíčovou roli – závislá na celé škále těl – viditelných i neviditelných, lidských i nelidských.

Reprodukční exil, 2018

4K (HD) video, barva, prostorový zvuk, 30'

Candice Breitz, Berlín

n. Johannesburg (Jihoafrická republika), 1972

Zobrazení porodu jsou vzácná. Těch nemnoho snímků, které existují, často překračuje hranice toho, co považujeme za vkusné. Prostřednictvím svého díla *Porod* se Candice Breitz zamýšlí nad absencí výjevů porodu v moderním a současném umění a nepřímo vznáší otázku ohledně romantizovaných a sterilních reprezentací rodících těl v naší kultuře. *Porod* obsahuje dokumentární materiál pořízený během porodu několika dětí. Tento materiál natočila sama Breitz a využívá ho v instalaci s plným souhlasem zachycených žen. Dílo nás zve do intimní a intenzivní blízkosti porodní zkušenosti a skýtá vizuální jazyk, které bude pro většinu přihlížejících nezvyklý.

Současně je *Porod* spekulativní úvahou. V duchu feministických science fiction je představou utopické/dystopické budoucnosti, v níž matriarchální vláda povolává ženy, aby jako dobrovolnice nabídly svá lůna na ochranu společnosti před patriarchálním násilím, jako je například násilí na ženách. V této vizi budoucnosti se dobrovolnice („Elitní inverzní agentky“) hrdě přihlašují k obrácenému porodu, který má ze světa odvést pachatele takového násilí a tak ochránit širší kolektiv. Jde v podstatě o jakýsi opožděný potrat. Její dílo cílí na několik soudobých politiků, kteří prosazují zákony a opatření omezující přístup žen k antikoncepci nebo interrupcím, a tak je vystavuje nedobrovolným těhotenstvím, rodičovství nebo načerno prováděným potratům.

Labour, 2019 (pokračující projekt)

4-kanálová videoinstalace, barva, zvuk, 4 × 2'

Veronika Šrek Bromová, Praha

n. Praha (Československo), 1966

Veronika Bromová od počátku devadesátých let, kdy vstupuje na výtvarnou scénu, odhaluje ve svých pracích intimní sféru ženského těla, v domácích performancích sebe sama aranžuje do různých archetypálních figur, které vyjadřují stavy obnažování, svádění a emočního pohnutí. Experimentuje a hraje si s osobní identitou, pomocí průhledných plastových pásek i počítačových úprav transformuje a deformuje různé části těla a tváří. I její objekty a pohyblivé sochy se volně vztahují ke stavbě těla; kokony, larvy a další formy vznikly jejich abstrakcí a přenosem do oblasti fantazie a imaginace.

Posledních deset let se intenzivněji věnuje živým performansům, autorka v nich tělo proplétá s inspiracemi z šamanských obřadů, rituálů vernakulárních kultur, v nichž čerpá z prožitků a zkušeností intenzivního návratu k přírodě. Na vesnické usedlosti Chaos, kde žije, organizuje veřejná „Umělecko-Eko-Sociologická“ setkání, jichž se účastní zájemci a aktéři z různých oborů. S nástupem internetu Veronika Bromová, tak jako někteří další umělci, začala využívat digitální platformy, mimo jiné Instagram. Její stream přeskládává a re-aktualizuje obrazy i témata procházející celou tvorbou do osobitého vizuálního vyprávění. Její prezentace na Instagramu bude vznikat v průběhu výstavy pro diváky v galerii i ty sledující na Instagramu.

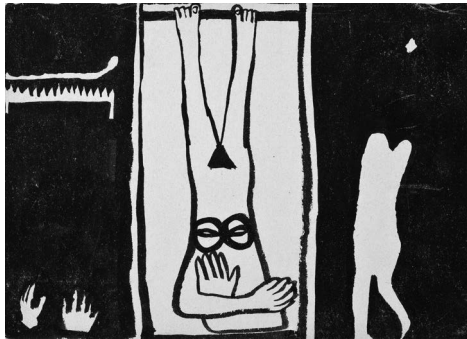
@vero_srek_brom, 2020

Instalace, série digitálních fotografií (instagramový profil), různá média

Olga Čechová

n. Brno (Československo), 1925;

z. Praha (Česká republika), 2010

Visící akt, 1948

Ženské tělo je v kresbách Olgy Čechové jaksi podivně a nemístně zasazeno v prostoru: visí hlavou dolů, podpíráno „levituje“ nad zemí nebo se drží za hlavu a z prsou mu prýští tekutina, zatímco ho nějaká další postava táhne směrem pryč. Ženské tělo, jasně odlišené pohlavními znaky od těl ostatních, jež žádné distinktivní znaky nenesou, vybočuje z řádu věcí. Olga Čechová se do dějin českého umění zapsala spíše jako ilustrátorka než jako umělkyně, dlouhodobě spolupracovala například s časopisy pro děti.

Visící akt, 1948

Kresba štětcem tuší, strojní papír, 21,2 × 29,6 cm

Dvojice, 1949

Kresba perem tuší, strojní papír, 20 × 24,5 cm

Rozhovor, 1949

Kresba perem tuší, strojní papír, 20 × 26,5 cm

Náraz, 1985,

Kresba štětcem tuší, strojní papír, 80 × 60,2 cm

Bohumila Doleželová

n. Prostějov (Československo), 1922

z. Telč, (Česká republika), 1993

*Cikánský dělník
na stavbě Stalinova
pomníku, 1954*

Během své „oficiální“ malířské kariéry Doleželová mj. zachytila fáze úpravy letenského vrchu při stavbě Stalinova pomníku (1949–1954) a portrétovala dělníky, kteří se na budování podíleli (*Cikánský dělník na stavbě Stalinova pomníku*, sbírka GHMP). Od druhé pol. padesátých let se autorka takřka výlučně zabývá mabou výjevů ze života českých a slovenských Romů. Doleželová byla silně inspirována francouzským mezilidských vztahů zasazuje do témat tehdejší české romistiky, která začala vyprávět historický příběh exodu Romů z Indie, příběhy putování a stěhování. Moderní historická zkušenost Romů žijících na našem území je formována pronásledováním i násilím, které na obrazech vystupují v existenciální tragice gest a tváří. Lásky a sounáležitosti reprezentují aktivní rezistenci a boj proti nepříznivému osudu. Velkou pozornost její obrazy věnují stylistice ornamentů a barvám na látkách, oděvech, interiéru i exteriéru. Zájem o nekonečné abstraktní motivy navazuje na avantgardy první poloviny dvacátého století, které v jiných kulturách nalézaly ohlas magického (kubismus, expresionismus, abstraktní expresionismus).

Sedící manželé, 60. léta

Olej na plátně, 181 × 208 cm

Cikánské děti ve městě, 1962

Olej na plátně, 176 × 151 cm

Tři ženy s dětmi, 50. léta

Olej na plátně, 145 × 104,5

Umírající matka, 60. léta

Olej na plátně, 153 × 252,5 cm

Cikánský dělník na stavbě Stalinova pomníku, 1954

Olej na plátně, 73 × 56 cm

Allan Elgart

n. USA

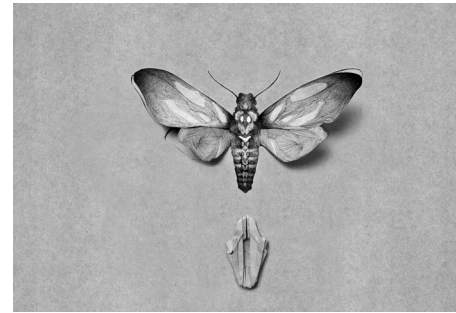
Krátké filmové cvičení studenta FAMU, narozeného v USA, je jedním z nejpřímějších českých filmů o homosexualitě, přinejmenším do roku 1989. Jedná se o lehce melodramatický rozhovor dvou milenců (Ctibora Turby a Borise Hybnera), z nichž jeden se chce oženit a založit rodinu. O autorovi, dobrodruhovi a bohémovi Allanu Elgartovi, toho není moc známo, studium filmu ale bylo v jeho životě zřejmě pouhou epizodou. V sedmdesátých letech studoval gemologii, věnoval se drahokamům a pobýval v Latinské Americe. Národní filmový archiv skrývá i další Elgartovy pozoruhodné kratší filmy různých žánrů. Všechny spojuje zvláštní kombinace sociální kritiky a smyslu pro absurditu a grotesku.

Můj čas je tvůj čas je náš čas není čas, 1966

Video, č/b, zvuk, 5'

Róbert Gabriš, Vídeň

n. Hnúšťa-Likier (Československo), 1986

*Série Cyberláska 14,
Múra, 2020.*

Jemností a křehkostí svých kreseb zobrazuje Robert Gabriš emocionální napětí virtuálního světa erotických seznamovacích aplikací. Poetická a erotická краса detailních zobrazení lidských pohlavních orgánů, jež jsou doprovázeny nejrůznějšími symboly a působí snově, kontrastuje s přímostí vybraných komentářů a inzerátů uživatelů sex-chatů. Digitální svět sexu je zdánlivě otevřen všem typům sexuálních tužeb, včetně těch, které většinová společnost nepřijímá nijak nadšeně. Díky zkušenosti sexuální jinakosti ale není nikdo nijak více či méně otevřený vůči dalším typům jinakosti – kulturní či rasové, jak naznačují kresby. Na jednom z listů telefonního displeje jsou vyobrazeny malé obrázky hlav. U jedné z nich je napsáno: „To jsem já. Svůj profil pravidelně mažu. Ztratím pak všechny fotky a chaty.“ Virtuální prostor sexu je prostorem vzrušení i osamělosti, sexuální naplněnosti na jedné straně a emocionální frustrace na straně druhé. V době koronavirové karantény, kdy tyto kresby vznikly, je navázání fyzického sexuálního kontaktu s novým partnerem společenským tabu. Sexuální život mimo monogamní partnerské soužití se tak stává doslova čímsi virtuálním a snovým.

Série Cyberlove 1–14, 2020

14 kreseb, Fineliner 0,2 mm a barevná tužka na papíře,
42 × 29,7 cm

Krešimir Golik

n. Fužine (Království Jugoslávie), 1922

z. Záhřeb (Chorvatsko), 1996

Ve filmu chorvatského režiséra Krešimira Golika neuslyšíme žádné dialogy. Místo toho posloucháme zvuky města, továrny, vesnice a nesrozumitelnou řeč malého batolete, jež, přestože tráví většinu času osamělé a zamčené v domku, nevypadá zanedbaně. Hlavní postava filmu, Smilja Glavaš, dvaadvacetiletá dělnice žijící ve vesnici u Záhřebu, která dojíždí do města do textilní továrny Pobjeda (Vítězství), a její muž nebyli jediní, kteří takto nechávali doma své malé děti samotné. Velká část žen z vesnic, která si našla práci ve městech, musela nechat své děti doma nebo u sousedů z důvodů nedostatku jeslí a školek. Smiljin den je dlouhý. Mimo úvazku v továrně a péče o dítě se stará o domácnost, vaří, pere, uklízí ve skromných podmínkách svého vesnického domku. Film je jedinečný historický dokument dvojího břemene zaměstnaných žen v socialistické zemi a zároveň umělecký příspěvek do tehdejší společenské diskuse ohledně distribuce domácích prací a péče v socialistické společnosti.

Od 3 do 22, 1966

Film 35 mm, č/b, zvuk, smyčka, 14'

Renato Guttuso

n. Baghera (Sicílie), 1911

z. Řím (Itálie), 1987

Národní galerie v Praze,
pohled do výstavy, 2008

Guttuso patřil spolu s Picassem, Diegem Riverou, D. A. Siqueirosem a dalšími levicovými umělci žijícími na Západě mezi autory oceňované na obou stranách železné opony. V Praze měl hned čtyři monografické výstavy – v roce 1954 a v letech 1968, 1973 a 1979 v Národní galerii v Praze, která obraz *Zprávy* (1971) zakoupila do své sbírky. Výstava Guttusa v roce 1973 měla být krokem na cestě k normalizaci vztahů s italskou komunistickou stranou, která odmítla sovětskou invazi v roce 1968. Guttuso patřil mezi její čelní představitele, v roce 1976 se stal senátorem.

Malba *Zprávy*, obsahující i koláže dobového tisku, konfrontuje postavu čtenáře novin s událostmi, o nichž se takto zprostředkovaně dozvídá: „Prostřednictvím novin se setkáváme s tím, co se ve světě stalo. Noviny nám oznámí, že byl někde spáchán zločin, že byli někde zastřeleni nevinní. Zprávy konstatují sice skutečnost, ale plnou podstatu této skutečnosti necítíme, neuvědomujeme si, že byl zasažen člověk. Proto jsem před novinovým stánkem vyobrazil pět postav zastřelených, o nichž se píše v novinových zprávách. Jestliže můj obraz mluví jenom o určitém případě zcela konkrétní doby, pak se mi nepovedl. Každému dílu má jít vždy o něco hlubšího, a vím, že se podaří, když se na základě jednoho případu, který obraz ztělesňuje, dotýká obecných otázek,“ říká Guttuso v rozhovoru pro český tisk.

Zprávy, 1971

Koláž na dřevě, olej, lak

3 panely: 325 × 149,5; 325 × 149,5; 325 × 137cm

Institut úzkosti, Praha a Hnátice

Svou činnost zahájil v roce 2018 a jeho členkami jsou
Zuzana Blochová, Edith Jeřábková, Nela Klajbanová,
Barbora Kleinhamplová a Eva Kořátková

Veřejné slyšení
Institutu úzkosti,
Goethe Institut
v Praze, 2018.

Institut úzkosti se záměrně pohybuje na rozhraní umění a aktivismu. Zrodil se z potřeby zaměřit se na emoce, především úzkost, jako na společenského aktéra, a to z perspektivy nejrůznějších společenských rolí a disciplín. Institut se zároveň pokouší nově promýšlet formáty, skrze které současné umění komunikuje, a přicházet na nové, jež jsou často inkluzivnější a participativnější, či přejímat jiné z jiných odvětví. V rámci bienále se zaměřil na imaginaci jako důležitého společenského činitele, a otázku, jak je možné překračovat hranice toho, co si vůbec dokážeme představit. Je to nakonec právě imaginace, která stojí za velkými objevy, sociálními změnami, novými modely sdílené praxe, ale i malými a důležitými radostmi života. Imaginace může být prostředkem společenské změny či způsobem jak plnohodnotněji prožívat svět okolo, může aktivovat smysly a probudit nevyužitý tvůrčí potenciál. Institut proto vyhlásil výzvu pro zaslání tzv. dráždidel imaginace a na výstavě vytvořil živý archiv těchto návodů, jak imaginaci fyzicky i psychicky podněcovat.

Veřejné slyšení ve věci imaginace

23. 7. 2020, 18:00–22:00

Menza Strahov, Jezdecká 1920, 160 17, Praha 6 - Strahov

Naše imaginace se přestává rozvíjet s mnohými zásahy do poznávání a rozšiřování světa ze strany dospělých a vzdělávacích institucí. Ty, skrze předkládání příběhů o tom, jak se věci mají, co je a není normální, je a není možné, omezují naše způsoby vnímání a tvoření. Vedle prověřených příběhů ztrácíme schopnost vymýšlet alternativní scénáře a pouze přejímáme zavedené vzorce fungování. To se děje na různých úrovních našich životů – při uklizení bytu, odborném výzkumu, v manželských a jiných vztazích, v politické a sociální praxi, ve volném čase. Formát Veřejného slyšení nám umožňuje pracovat s tématem imaginace prostřednictvím sdílení krátkých příspěvků: zkušeností, příběhů, vizí a prožitků, které pro své vyjádření využívají škálu verbálních i nonverbálních prostředků. Snaží se pojmenovat limity imaginace nebo nalézt překvapivě způsoby jejich překročení.

Limity imaginace

Open call: Sbirka návrhů k dráždění imaginace

Vyhlašujeme veřejnou výzvu k zaslání návrhů jak překračovat limity imaginace v oblasti Vašeho zájmu či profese. Tato „dráždidla“ imaginace mohou mít rozmanitou podobu od návodu ve formě textu, kresby, koláže, fotografie, videa, audia přes recept, nákres přístroje, popis situace až po vzorec. Váš návrh zašlete emailem na: iu@institutuzkosti.cz nebo poštou: Institut úzkosti, Pplk. Sochora 7, 17000 Praha 7
Více na: www.institutuzkosti.cz

Viola Ježková, Praha
n. (Československo), 1979

Svým názvem se film odkazuje k intenzivnímu životnímu období raného mateřství, kdy tělo matky a tělo dítěte ještě nelze úplně oddělit a kdy životní rytmus dospělého určuje nevyzpytatelný rytmus novorozence a jeho základních potřeb, jež si žádají okamžitého naplnění. Jsou to právě silné tělesné pocity, jakými jsou vyčerpání i intenzivně vnímaná blízkost, jež charakterizují toto fyzicky i mentálně náročné období. Tento mezní zážitek se otiskuje do estetiky filmu, jeho bezčasí a repetitivnosti, v níž se prolíná skutečnost s představami a jedno od druhého nelze oddělit.

Tělo mého těla, 2012
Video, barva, zvuk, 24'

Ragnar Kjartanson, Reykjavík
n. Reykjavík (Island), 1976

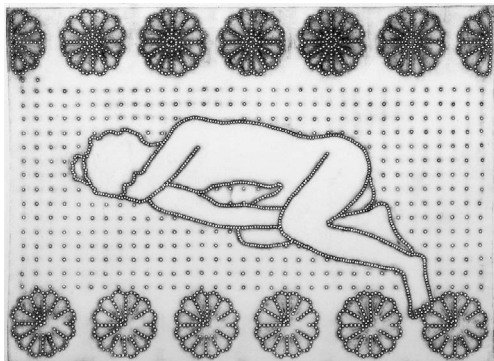
Scény ze západní kultury, Večeře (Jason Moran a Alicia Hall Moran), 2015.

Videoinstalace, filmy a kresby islandského autora Ragnara Kjartanssona jsou provázány s aktivitou performerů a choreografů, pro níž je příznačné rozvíjení klasických i současných divadelních postupů, referenční odkazy na díla z dějin kinematografie a literatury. Jak napovídá název *Scény ze západní kultury*, autor se obrací k malířské škole takzvané žánrové scény nebo žánrové malby, jež zobrazovala nedůležité, familiární výjevy z běžného života typické pro různé společenské vrstvy. Na uměleckých akademiích i v dějinách umění byl tento žánr považován za méněcenný; období rokoka, kdy došlo k rozmachu žánrových, tzv. galantních scén z aristokratického prostředí, se díky ní stalo synonymem pro frivolitu umění. *Scény ze západní kultury* si s touto historií nízkého žánru pohrávají, bohatě ji rozvádějí výjevy z různých koutů a prostředí světa, jež balancují na hranici mezi kýčem a opravdovostí zážitku, jež si my, zástupci různých skupin západní společnosti, v paměti i imaginaci spojujeme s okamžiky štěstí, spokojenosti a naplněnosti. Tragické punctum do snové idylly pohyblivých obrazů vnáší požár – hořící lesní chata, z níž plameny šlehají vysoko do oblohy v nekonečně a nelítostně se opakujícím záběru. Specifické čtení této práce může nabídnout i její přenos do bývalé východní Evropy, kde horizont západní kultury sloužil (během porevoluční transformace) a stále slouží jako ideální úběžník, k němuž se upínáme, s nímž se identifikujeme, zatímco někde, v nějakém lese hoří.

Scény ze západní kultury, 2015
Sedmikanálová videoinstalace, barva, zvuk, různé rozměry

Alena Kučerová, Lhota u Staré Boleslavi

n. Praha (Československo), 1935

Velká ležící, 1967

Jedinečná grafická technika vynalezená Alena Kučerovou byla původně východiskem z nouze. Kvůli nízké ceně si začala kupovat levné pocínované plechy, do kterých se však dalo špatně rýt, a tak je začala pomocí šídla dirkovat, perforovat. Díky tlaku na plech docházelo k zajímavému stínování, každý tisk přitom zůstává neopakovatelným originálem. Středobodem grafických listů je lidské tělo, někdy se zdá jasně feminní, jindy si nejsme tolik jisti. Toto tělo se koupe v řece nebo v moři, polehává v sauně nebo leží, dotýká se jiných těl. Je to tělo, které odpočívá, tělo, kterému je dobře. Jedná se o intimní, každodenní situace péče o sebe, re-kreace, jejichž dostupnost není pro všechny samozřejmá.

Velká ležící, 1967, perforovaný strojní papír, 53,5 cm × 75,5 cm

Lvi, 1968, perforovaný strojní papír, 87,7 cm × 58,3 cm

Kalendář, 1967, perforovaný strojní papír, 88,5 × 58 cm

Větší vlna, 1969, perforovaný strojní papír, 60,5 × 85,8 cm

V lázni, 1967, perforovaný strojní papír, 88,5 cm × 58,4 cm

Hladina, 1980, perforovaný strojní papír, 61,7 cm × 88 cm

Skok pozadu, 1981, perforovaný strojní papír, 88 × 62 cm

V lázni, 1967, perforovaný plech, 77 × 54 cm

Sauna, 1971, perforovaný plech, 77 × 54 cm

Věra Merhautová

n. Praha (Československo), 1921

z. Praha (Česká republika), 1996

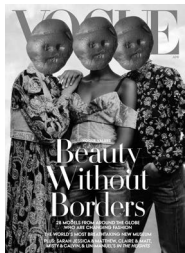

Paměť je politikum a socha Věry Merhautové je vedle filmu Juraje Herze *Zastihla mě noc* (1985) jediným památkem pozapomenuté spisovatelky, novinářky a aktivistky Jožky Jabůrkové, která byla před válkou klíčovou osobou levicového hnutí žen, významnou intelektuálkou i političkou – pražskou zastupitelkou. Za druhé světové války byla členkou odboje, a proto byla uvězněna v koncentračním táboře a umučena. Původně byl její pomník odhalen v Praze-Košířích v parčíku u křižovatky ulic Plzeňská a Pobělohorská v roce 1965, v devadesátých letech byl však odstraněn. Na počátku milénia byl pomník znovu postaven na Olšanských hřbitovech. Socha je nejznámějším dílem Merhautové, která je vedle toho autorkou dalších pražských soch, např. plastiky s názvem *Hudba* v pražských Malešicích.

Jožka Jabůrková, nedatováno

Plastika, pálená hlína, 112 cm

Milan Mikuláščík, Praha
n. Slavičín (Československo), 1975

V dlouhodobě vznikající sérii koláží *Makapansgat* autor pracuje s intervencí do prostředí masových médií, pop-kulturních obrazů, aktuálních i historických fotografií či figurativních uměleckých děl. Proměna těchto obrazů má vždy stejný princip – autor zaměňuje jedinečnou tvář celebrit, politiků, modelů a modelek za stále stejnou „masku“ a následně obrázek zveřejní jako mem na internetu.

Maska, již autor rozešívá do stovek obrazů, je tzv. makapansgatský oblázek, známý také jako „oblázek milionu tváří“. Vědeckým výzkum prokázal, že vrypy na povrchu kamene nejsou dílem hominida, ale vznikly působením přírodních vlivů. Vzhledem k tomu, že nejbližší zdroj nerostu leží několik kilometrů daleko od místa nálezů, domnívají se vědci, že jedinec, v jehož blízkosti byl oblázek objeven, jej uchovával pro jeho mimetickou podobnost a patrně jej určitým způsobem sdílel s příslušníky své tlupy. Význam nálezů bývá interpretován jako první známý důkaz magické (umělecké) funkce u předchůdce člověka (*Australopithecus africanus*).

Mikuláščíkovy práce nás přivádějí před zjevné souvislosti mezi „novými digitálními technologiemi“ a prehistorií. Obrázek milionu tváří nemůže skrýt podobnost s emotikony, jež se během několika nedávných let staly nejdůležitější se rozvíjejícím globálním jazykem internetu. Důvodem k tomu byla rychlost vyjádření registru emocí podtrhujících názory, soudy, postoje i pocity pisatele. Gestu a řeči tváře byla otevřena cesta do psaného textu.

Projekt je možné sledovat na blogu: makapansgat.tumblr.com

Makapansgat (Covers), 2016 (pokračující projekt)
Video instalace, série digitálních koláží, různé rozměry

Sonia Natra, Tel Aviv
n. Bukurešť (Rumunsko), 1925

Sonia Natra v první polovině padesátých let absolvovala Akademii výtvarných umění v Bukurešti (Výtvarný Institut Nicolae Grigorescu), kde se výuka vyznačovala ideologicky přísným akademickým školením podle pravidel socialistického realismu. Po ukončení studií strávila rok na výměnném pobytu Svazu československých výtvarných umělců v Praze, během něž vznikla busta české dívky, prostá socha odrážející snahu o pochopení, nebo možná idealizaci jiného kulturního prostředí.

Smyslem zařazení některých děl ze sbírek Galerie hlavního města Prahy do bienále *Ve věci umění* je hledání afektivních souvislostí mezi historií sbírkové instituce a některými tématy, jež bienále sleduje. *Ve výstavě Pojd' blíž* možná i jako součást kolektivní koronavirové terapie považujeme za důležité zdůraznit, že muzea, i přes komplikované historie, mají zcela nezastupitelnou roli v péči o předměty zprostředkující kolektivní kulturní paměť, a bienále by v tomto smyslu nemělo pouze kolonizovat muzeum jednosměrnou novostí, ale chce vystupovat jako dialogický partner a katalyzátor nových pohledů na poválečnou historii.

Czech Girl, 1945–1961
Sculpture, plaster, 40 cm

Alice Nikitinová, Praha
n. Žatec (Československo), 1979

Kresby této na lokální scéně pevně etablované malířky z posledních let se liší od předchozí tvorby, v níž převládá malba. Po narození dítěte se umělecká činnost prolнула s rodičovskou péčí a vystavené kresby nejsou v první řadě artefaktem, nýbrž arteterapeutickým nástrojem. Nakreslené obrázky umožňují lepší komunikaci mezi rodičem a dítětem se speciálními potřebami; jejich smyslem je rozvíjet jeho řeč a schopnost orientace v sociálních situacích. Zároveň jsou ale deníkem společně stráveného času a vychází z každodenních situací pečujícího dospělého a malého dítěte, které tak Alice svým typicky neokázalým uměleckým gestem vyzdvihuje. S jejími předchozími malbami je pojí estetika každodennosti a zaujetí banálními situacemi, v nichž umí vystihnout to, co je přesahuje.

Deník pro Romka, 2018–2020

Čtyři poznámkové sešity, barevná tužka a fix na papíře, různé rozměry

- Alice Nikitinová ve spolupráci se synem Romanem
Knihovna, 2020, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Prádlo*, 2020, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- V komoře je myš*, 2020, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Vysavač*, 2020, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Vlas v kaši*, 2020, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Oslík*, 2020, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Indián*, 2020, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Bratislavský most*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Myšák pláče, že nedostala kašičku*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8
- Pomelo na stole*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Romko na židli*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Tramvaj*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Prasátko*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Paněnka*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm
- Táta*, 2019, koláž na barevném papíře, kombinovaná technika, 14,8 × 21 cm

Taring Padi, Jogjakarta (Indonésie)

umělecký kolektiv založen 1998

Taring Padi je kolektiv, který vznikl při obsazení opuštěné univerzitní budovy studenty umění ve městě Yogyakarta během pádu Suhartova autoritativního režimu v roce 1998. Od dob svého vzniku si kolektiv stanovil jako podmínku rozvíjet uměleckou tvorbu jako celospolečensky inkluzivní a demokratickou – jak prostřednictvím přístupného jazyka, tak snadno šířitelného a reprodukovatelného média, které eliminuje auru uměleckého originálu. Taring Padi vytvořili série dřevorezů, reprodukcí, plakátů, nástěnných maleb, loutek a bannerů, jež se váží k aktuálním společencko-politickým tématům dějin poválečné Indonésie.

Suhartův polovojenský autoritativní režim se dostal k moci v roce 1965 krvavým masakrem pravděpodobně půl milionu indonéských občanů, kteří byli označeni za přívržence nebo členy Komunistické strany Indonésie (PKI). Proto se i sociální realismus ocitl od roku 1965 na černé listině. Naproti tomu abstraktní umění a na Filipínách (viz text P. Florese v antologii textů) také západní avantgardní umělecké směry se těšily podpoře oficiálních autorit i sběratelů. Když se Taring Padi po roce 1998 k sociálnímu realismu demonstrativně přihlásili, obsah jejich tvorby nejen že přenášel na ulici obsah jejich kritických debat, ale porušoval i oficiální cenzuru všeho, co souviselo s masakrem levicových sil ze šedesátých let. Pro diváky z východní Evropy boří tento reverzní historický kontext stereotyp realismu jako oficiálního umění a znejišťuje univerzální, až ontologickou samozřejmost, s jakou nahlížíme poválečné západní avantgardní umění jako jediné dědictví, z něž mohou v budoucnosti vzejít nová avantgardní hnutí.

Taring Padi volební plakáty, 2009

Série plakátů, dřevorez na papíře, 40 × 60 cm

Naděžda Plíšková

n. Rozdělův (Československo), 1934

z. Praha (Česká republika), 1999

Zátíší, 1979

Ve své poezii i výtvarné tvorbě, s kousavou ironií a otevřeností sobě vlastní, dávala Naděžda Plíšková jasně najevo, že dělba práce uvnitř československé rodiny, kdy domácí práce a péče spadaly výhradně na ženu, jí připadala zásadním způsobem utiskující a pro ni jako umělkyni ponižující. Vtipně, avšak zcela nesmlouvavě ztvárnila vlastní zkušenost umělkyně, matky, manželky v socialistické společnosti básněmi i obrazy. Grafické práce se záměrně zaměřují na zcela banální scenerie z každodenního života v socialistickém Československu – sklenice od piva, bandaska s polévkou, popelnice. Výjevy muže s naservírovanou večeří či portrét manžela jako vyžehlené košile jsou kritickými komentáři maloměšťáckého ideálu partnerského soužití. Pro Naděždu Plíškovou bylo osobní vskutku politické a její potěšení i bolest, touhy i frustrace jsou ústředním tématem její tvorby, která je pádnou obžalobou českého moderního umění, které svůj dluh vůči ženám-umělkyním nikdy nesplatilo.

Kotlet, 1960, grafika, suchá jehla, papír, 77 × 63,5 cm

Návod k jednání, 1967, grafika, suchá jehla, papír, 51,5 × 69 cm

4 porce dršťkové polévky přes ulici, 1969, grafika, lept, suchá jehla, strojní papír, 77 × 63,5 cm

Ideál sauce, 1968, grafika, lept, suchá jehla, ruční papír, 73 × 64,2 cm

Můj manžel, 1976, grafika, suchá jehla, ruční papír, 73 × 57,6 cm

Moje maminka, 1980, grafika, suchá jehla, ruční papír, papír, 74,5 × 65 cm

Zátíší, 1979, kresba perem tuší, strojní papír, 60 × 46 cm

**Jean-Charles de Quillacq,
Sussac, Limousin a Curych**
n. Parthenay (Francie), 1979

Skupina, 2019

V sochách a sochařských instalacích de Quillacqa vstupují do popředí materiály a jejich intimní mutace, jichž autor dociluje mícháním netradičních esencí často spojených s tělesnými potřebami jako je lidská moč, nikotin, barva vyfukovaná ústy apod. Od roku 2011 pracuje často s epoxidem, který zpracovává odléváním částí svého těla nebo těl spolupracujících účastníků. Do objektů tak prostřednictvím jejich kolektivního vytváření vstupuje performativní aspekt. Ten může mít rámcový scénář, anebo probíhá spontánně, popřípadě se tyto dva principy vzájemně prolínají. Objekty a instalace tedy nejsou „jen“ výsledkem sochařského procesu kontrolovaného autorem. I když jsou sochy kombinací figurativní a abstraktní formy, divák není v de Quillacqových pracích konfrontován s celistvým tělem. Fragmentarita tělesných částí, orgánů i podnětů zde není tematizována jako přímý důsledek rostoucího vlivu technologie nebo zásah biopolitiky, ale jako daný předpoklad současné doby. Touha po scelení, po integrálním těle, již diváci před instalacemi intuitivně zažívají, je výzvou, již mohou naplnit pouze aktivizací imaginace a prací emocí.

Skupina, 2019

Instalace, akrylová pryskyřice, tenisky, nákoleník, nylonové punčochy, gumová bota nalezená v moři, 79 × 40 × 44 cm

Hluboko v moři takový ďábel není (Vavřínek), 2014

Epoxid na PVC, 57 × 25 × 9 cm

Hafiz Rancajale, Jakarta
n. Pakanbaru (Indonésie), 1978

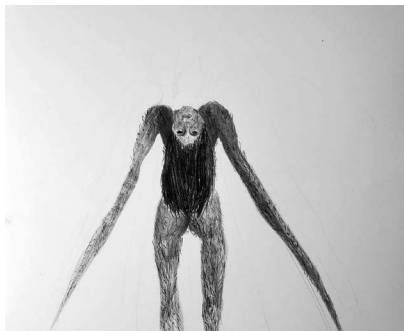
V imerzivní videoprojekci *Roztříštěný organismus* je divák konfrontován s koláží, z níž vystupují nejméně dva druhy pohyblivých obrazů. Archivní filmové záběry vojáka J. C. Lamstera, který vstoupil na počátku 20. století do služeb amsterdamského Koloniálního institutu, aby dokumentoval život v holandských koloniích, a výjevy z ateliéru, v němž v současné chvíli žije a tvoří kolektiv indonéských filmařů a performerů (Forum Lenteng, 69 Performance Club ad.). Chaotické přenášení zrcadel vytvářejících odlesky i distorce okolí je potřebnou prací, již současní filmaři nutkavě vykonávají, aby našli vztah k cizím (koloniálním) obrazům vlastní minulosti. Stavba společně sdílené perspektivy skládané ze střípků rozdělené kulturní paměti se jim znovu a znovu rozpadá pod rukama. Úspěch podniku ale nečekaně zachraňují možnosti filmového média, formální montáže obrazů i zvuku, jež za hranicí slov a konceptů staví cosi jako organismus imaginace. Umělec a dokumentarista Hafiz Rancajale je zároveň teoretikem a ředitelem festivalu dokumentárních filmů Arkipel v Jakartě.

Roztříštěný organismus, 2020

Dvoukanálová videoinstalace, barva, zvuk, různé rozměry

Selma Selman, Bihać a New York

n. Bihać (Bosna a Hercegovina), 1991

Kresby umělkyně a aktivistky z Bosny a Hercegoviny tematizují rozporuplný vztah k vlastnímu tělu, který je nevyhnutelně ovlivněn společenskými očekáváními včetně očekávání těch nejbližších. Kresby zachycují různé tělesné pochody, které mají nad člověkem moc, ale z nichž lze také čerpat sílu. Na některých jsou zachyceny traumatické vztahy k mužským tělům, obrovské penisy tu doslova drtí ženská těla, na jiných intenzivní a těsné vztahy mezi generacemi žen, matkou a dcerou, dvě těla, která od sebe doslova nelze oddělit. Umění Selmy Selman je úzce spojeno s jejím dětstvím a dospíváním v romské osadě, a může být chápáno jako komentář k mocenským hierarchiím a vztahům, jak je zažívá romská žena a které ji nevyhnutelně hluboce formují. Zároveň ale mluví jazykem, který je srozumitelný napříč kulturami a vymezuje se vůči stereotypním a romantizujícím zobrazením romských žen, které se vyskytují ve východoevropské kultuře od nepaměti.

Superpoziční intersekcionalismus, 2019–2020
Série kreseb, barevné tužky na papíře, 35 × 43 cm

Superpoziční intersekcionalismus, 2018
Kresba, barevné tužky na papíře, 80 cm × 7 m

Jiří (Jirka) Skála, Praha

n. Sušice (Československo), 1976

Děkujeme, že nám vládnete, pohled do výstavy Šopa Gallery, Košice (SK), 2019

„Když se na ni dnes podívám, na její tělo zborcené tíhou povinností, které musela patnáct let nést na svých bedrech, když stála u montážní linky, kde nasazovala víčka na sklenice s tím, že se směla nechat vystřídat na deset minut dopoledne a na deset minut odpoledne, aby si mohla odskočit na záchod, nevycházím z úžasu nad tím, co všechno může konkrétně a naprosto fyzicky obnášet pojem sociální nerovnost,“ píše francouzský intelektuál Didier Eribon o své matce ve své vzpomínkové knize *Návrat do Remeše*. Na fotografiích Jiřího Skály konkrétní obličeje nevidíme a protagonisté díla zůstávají v anonymitě. Předlohou jsou ale skuteční lidé, kteří se živí manuální prací. Stejně jako Eribona zajímají autora jejich těla, především to, co s nimi dělají repetitivní úkony, které každý všední den vykonávají. Fotografie jsou neostře a zaměřené a působí nereálně, snově. Na výstavě působí nemístně, nakonec galerie je tradičně prostorem vyšší střední třídy. Otázce práce ve vztahu ke konkrétnímu společensko-ekonomickému uspořádání se ve svém díle Skála věnuje dlouhodobě. Především jej zajímá společenský status překérní umělecké práce, kterou často tematizuje na pozadí vztahu, který měli a mají k práci jeho rodiče, bývalí dělníci.

Děkujeme, že nám vládnete, 2020
Inkoustový tisk na papíře, dibondová deska, 159 × 105 cm

Eva Springerová

n. Praha (Československo), 1928; z. 1994

Sochařka slovenské národnosti Eva Springerová po sobě zanechala řadu děl v českém a slovenském veřejném prostoru. Jejím dílem je například cínový reliéf *Šťastný život* v areálu Polikliniky Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košicích nebo socha *Dívka s míčem* pro atrium ZDŠ na pražském sídlišti Homolka II. V pražské Ječné ulici také najdeme její pamětní desku Boženy Němcové. Tzv. „ženské práci“ se věnovala řada jejích soch a reliéfů, jimž vévodí subtilní ženské postavy, které perou či věší prádlo, myjí podlahu nebo si hrají s malými dětmi. Tyto motivy se ve sbírkách GHMP objevují často právě u těch děl poválečného umění, která jsou signována ženským jménem.

Myčka, 1962

Plastika, laminát, 25 × 45 cm

Elisabeth Subrin, New York City

n. Boston (Spojené státy americké), 1965

Když Shulamith Firestone zemřela v roce 2012 ve svém malém newyorském bytě, její tělo našli až několik dnů poté. Přestože Firestone byla z jednou klíčových postav druhé vlny amerického feminizmu, hnutí brzy opustila a do konce života bojovala s psychickými problémy. Napsala dvě knihy: její *Dialektika sexu* je radikálním feministickým manifestem, jehož vize se v akademickém a aktivistickém prostředí diskutují dodnes, *Prostory bez vzduchu* jsou minimalisticky pojatým autobiografickým literárním dílem o životě pacientů v psychiatrických ústavech a mimo ně. Firestone původně chtěla být umělkyní a navzdory své ortodoxní židovské rodině se rozhodla studovat malbu v Chicagu. Během studií se stala hlavní postavou studentského dokumentárního filmu, který nebyl nikdy zveřejněn a který ji zachycuje ve zlomové době, kdy se začala radikalizovat. Když ho v devadesátých letech objevila Elisabeth Subrin jako studentka stejné umělecké školy, s výpovědí třicet let starého filmu souzněla. Firestone ale s veřejnou prezentací filmu nesouhlasila. I to byl jeden z důvodů, proč se Subrin rozhodla dokumentární film přetočit s mladou herečkou Kim Soss v roli Firestone.

Shulie, 1997

Video, barva, zvuk, 36' 38"

Antanas Sutkus, Vilnius

n. Kluoniškiai (Litva), 1939

Antanas Sutkus je zakladatel Litevské společnosti umělecké fotografie a je považován za národního průkopníka tohoto média. Svou práci budoval v dlouholetých sériích, z nichž nejrozsáhlejší a nejznámější je *Lidé Litvy*, která vzniká od roku 1959 až do současnosti, kam se řadí i vybraná fotografie. Sutkus se zajímal o civilní zachycení života a práce lidí napříč celým společenským spektrem. Vystavená fotografie vznikla při jeho návštěvách v domově pro slabozraké a nevidomé děti. Sutkusovy humanistické fotografie někdy bývají interpretovány jako kontra-obrazy tehdejší oficiální propagandy, zobrazující společnost jen v idealizované podobě. Obraz slepého pionýra ale svědčí o její symbolické ambivalenci – uhrančivý obraz nevidomého dítěte může sloužit jako metafora slepoty autoritativního režimu, anebo jako obraz toho, kdo hledí do budoucnosti a vidí ji možná lépe, než ti, kteří jsou zahlceni bezprostředními vjemy okolí.

Slepý pionýr, 1962

Fotografie, č/b, 45,7 × 52,2 cm

Adriena Šimotová

n. Praha (Československo), 1926

z. Praha (Česká republika), 2014

Adriena Šimotová věřila v existenci specificky ženského umění a ráda ho popisovala metaforickým jazykem. Mužům podle ní jde spíše o cíl než o cestu, která k němu vede. Žena vnímá své vlastní stopy, tu šlápně vedle, odbočí, zase se vrátí. Je pro ni méně důležité, zda cíle dosáhne. Obě dvě cesty jsou však rovnocenné. Ústředním tématem její tvorby byla otázka lidského těla, kterou ztvárnila především pomocí práce s materiály (papírem, textilem) a prostřednictvím svérázných technik, jako je mačkání, prořezávání a vrstvení papíru či textilu. To jí umožnilo přímější fyzický kontakt s médiem své tvorby, než při užití tužky či štětce. Postava z tkaniny nazvaná *Osamělost* ani neleží, ani nesedí, zůstává v jakési nepřírozané poloze. Je to jedno z nepatřičných těl na výstavě. Jedná se o tělo živého nebo mrtvého člověka? Je to osamělost mrtvého nebo snad opuštěnost pozůstalého?

Osamělost, 1977

Látkový objekt, tkanina, 128 × 96 cm

Otty Widasari, Jakarta
n. Balikpapan (Indonésie), 1973

Uměleckou práci, kterou autorka realizuje napříč médii (kresba, video, performance ad.) vyživuje její aktivistická angažovanost a obeznamenost s historií experimentálního a dokumentárního filmu (nejen z oblasti jihovýchodní Asie). Na ně se zaměřuje program filmového festivalu ARKIPEL, který spoluřídí jako členka kolektivu *Forum Lenteng*. Výzkumy z historie politiky, dějin filmu, psaní scénářů i textů nepřetržitě dokumentuje kresbami, jež stojí na pomezí intimního deníku, dokumentárního záznamu a terénní výzkumné knihy. Série kreseb *KEI* vznikala na základě filmových a fotografických záběrů indonéských médií a zobrazuje průběh zatýkání známého bosse podsvětí Johna Refra Keie, k němuž došlo během pandemie covidu 19 v nově otevřeném jakartském metru. Kei se stal známý nejen kvůli ozbrojeným deliktům, ale také kvůli náboženské konverzi, k níž dospěl během odpykávání svého předchozího trestu (2012–2019). Po návratu z vězení financoval stavbu kostela a charitního domova v jeho rodném městě na ostrově Kei.

KEI, 2020

Série kreseb, akrylový inkoust na papíře, 35 × 27 cm

**Sbírka pazourků Skanzenu lidových tradic
a řemesel v Bolaticích**

Z aktivity sběratele nerostů pana Jiřího Dudka z Hlučína a místní samosprávy, byla v roce 2013 otevřena stálá expozice ve skanzenu v Bolaticích čítající více než 6 000 exemplářů pazourků, které sesbíral na Hlučínsku a Opavsku. Z nich je na výstavě představen jen malý zlomek, který návštěvníkům zprostředkovává tento v pravěku vysoce ceněný kámen, který byl díky snadnému opracování a lasturnatému lomu vynikajícím vysokou ostrostí používán k výrobě pěstních klínů, nožů, vrtáků, hrotů ad. Převažující chemické složení pazourku je kysličník křemičitý, pazourky na našem území ovšem nevznikaly, ale byly sem dopraveny činností ledovce z oblasti Baltského moře. I přesto, že v digitálním věku ztratil pazourek (česky souvek) svou utilitární funkci, v kolektivní kulturní paměti vyvolává stále živé vzpomínky doby kamenné. Nutkání k hromadění, jež za sbírkou stojí, vypovídá o potřebě bezpečí a pudu přežití, které současnému člověku jeho svět nedokáže naplnit a které kontakt s jejich archetypální, „ztracenou“ pamětí znovu vzbuzuje. Pěstní klín současnosti – mobilní telefon či tablet – se vyznačuje podobně oblym povrchem skrývajícím komplexitu entropie lomů. Úvaha nad tektonikou tohoto fascinujícího objektu vejčitěho tvaru (v mytologii symbolizující počátek světa) nově proplétá lidské vědění o geologických, fyzikálních, tektonických a dalších procesech s pamětí a současnou politikou.

Pazourky s drobnými úštěpy způsobenými ledovcem,
pazourky s neurčenými fosiliemi

Pražská tržnice / Hala 11, 17 & 19

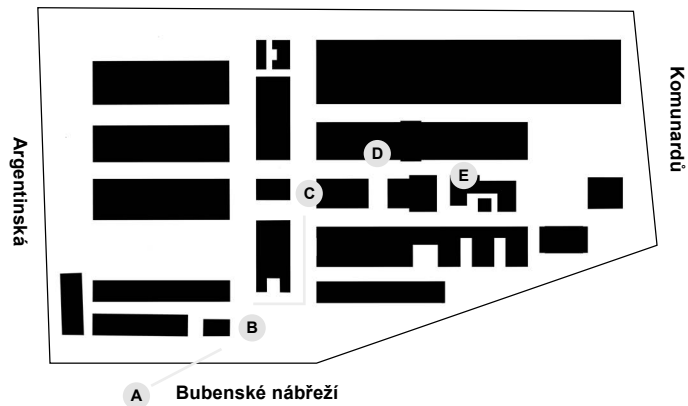
Bubenské nábřeží 306, 170 00 Praha 7

Památkově chráněný areál se nachází v pražské čtvrti Holešovice s bohatou industriální historií. Budovy v areálu s prvky secese a novorenesance byly vystavěny v letech 1893 až 1895 podle návrhu architekta Josefa Srdínka pro Ústřední jatka Královského hlavního města Prahy. Svému účelu jatka sloužila až do roku 1983, kdy byla přebudována na tržnici, a tomuto účelu slouží dodnes. V uplynulých měsících byla zahájena proměna prostoru areálu, se kterou je spojena i následná fáze rekonstrukce jednotlivých budov. V budoucnu by se z tržnice měl stát multifunkční areál, v rámci kterého budou obchody doplněny scénami pro živou kulturu, galeriemi a prostory pro gastronomii.

Umělkyně a umělci:

Pauline Boudry,
Renate Lorenz / Hala 11
Alina Kopytsa / Hala 11
Anna Kravets / Hala 19
Mothers Artlovers / Hala 19
Iza Pavlina / Hala 11
Karol Radziszewski / Hala 11
Sung Tieu / Hala 17
Tuan Mami / Hala 17
Jiří Žák / Hala 17

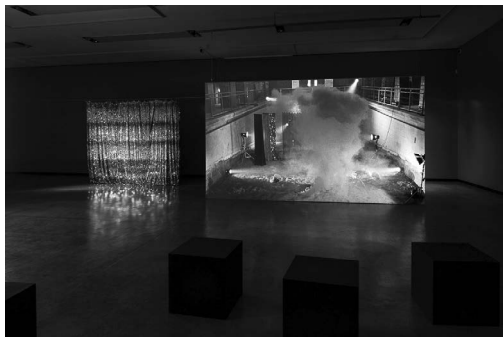

A Stanice tramvaje – Pražská tržnice
B Vstup do areálu
C Budova / Hala 17
D Budova / Hala 11
E Budova / Hala 19

Pauline Boudry, Renate Lorenz, Berlín

n. Lausanne (Švýcarsko), 1972

b. Berlín (Německo), 1963

Mlhavost, pohled do výstavy
Kunsthalle Wien, 2015

Opona, dvě osoby v pozůstatcích starého veřejného plaveckého bazénu. Performer a performerka prohlašují, že reprezentují undergroundovou organizaci. Opona jim má zajišťovat anonymitu. Veřejnost už tu dávno není, místo vypadá opuštěně. Jakmile se jedna opona zvedá, objevuje se další. Tato opona – s růžovým zebřím vzorem – propojuje válečnou techniku kamufláže se stylovostí gay módy a slouží jako zázemí k expozici velkého množství kouře. Hustý dým je možná následkem bombardování nebo byl použit jako signál při politické demonstraci. Později je přednesen projev založený na textu Jeana Geneta. Jeho téma? Touha po pořádném, dokonalém nepříteli.

Genet otvírá otázku, jak postupovat vpřed ve válce nebo odboji bez deklarovaného a „viditelného“ nepřítele. Zajišťují opony a dým „právo na mlhavost“ (Edouard Glissant) tělům, která maskují a zakrývají? Zastírají dělicí linie mezi stejným a jiným, mezi komplicí a nepřítelí?

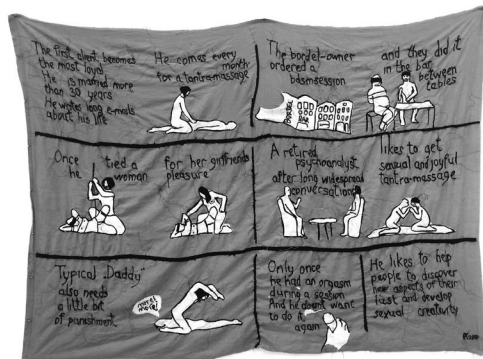
Mlhavost, 2014

Video instalace, film 16 mm / HD, barva, zvuk, 10'

Performance: Ginger Brooks Takahashi, Werner Hirsch

Alina Kopytsa, Zürich

n. Poliske (Ukrajina), 1983

Série Servis, Tantra a BDSM od něj v Curychu a Berlíně, 2017

Výšivky Aliny Kopytsy zkoumají komplikovanost mocenských vztahů a především podvratnou roli sexu v této souvislosti. Mocenská nerovnováha a společenská nerovnost se projevují ve vztahu sexuální pracovnice a jejího klienta (což je v drtivé většině muž), který si takovou službu může dovolit. Klient bývá na zebříčku společenské hierarchie bezesporu mnohem, mnohem výše. Ale na výšivkách Aliny Kopytsy se vyjevuje, jak sexuální touha tuto mocenskou nerovnováhu komplikuje a vyjevuje klienty jako zranitelné subjekty, toužící po tom, ocitnout se zcela v moci sexuální pracovnice, alespoň během omezeného času s ní stráveného. Koláže Aliny Kopytsy se opírají o skutečné výpovědi sexuálních pracovnic v různých zemích v Evropě a recyklují již použitá prostěradla a spodní prádlo.

Série Servis, 2017–2019

Sedm vyšíváných prostěradel, koláž na textilu, různé rozměry

Anna Kravets, Kijev n. Sumy (Ukrajina), 1988

Koktání, trapné ticho nebo nezodpovězené otázky nejsou přebytečným materiálem, který je třeba odstranit. Anna Kravets ráda setrvává v místech, kde se jazyk rozpadá. Taková místa jsou pro ni důležitá, jelikož poukazují na mocenskou dynamiku v pozadí mezilidských vztahů, která jinak zůstává neviditelná. Co to znamená, když mluvíme za někoho? Jakou zodpovědnost tím na sebe bereme? Kde začíná umění, kde dialog a setkání dvou lidí a co mohou mít společného? Anna Kravets je profesionální posluchačkou, která se nechává unášet proudem řeči, poslouchá, nahrává a pak střihá, takže se z mnoha hlasů stává jednohlas, který mluví, čte nebo vypráví příběh, poodhaluje zákulisí samotného nahrávání, zpochybňuje různá sousloví a označení, která jsme si zvykli používat, aniž bychom o tom přemýšleli, a krouží kolem toho, co se neříká.

Podcast, 2020

Šest audio epizod ve smyčce, různé délky

Mothers Artlovers, Praha Společně působí od roku 2016

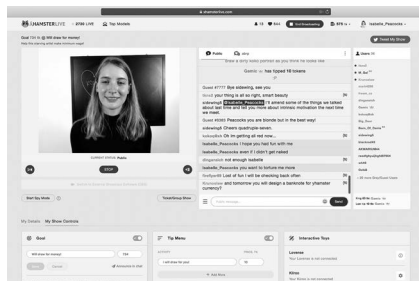

Mothers Artlovers je kolektivně pojatá sociální plastika. Místo pro setkávání a diskuzí, interaktivní instalace, herna a ateliér pro děti a jejich rodiče v jednom. V průběhu bienále se ateliér bude proměňovat prostřednictvím instalace *Urban Jungle*, vznikající působením společně stráveného času, workshopů a dalších aktivit pro rodiče a děti. Proběhnou zde také debaty na společenská témata, festival performance pro děti, rapový workshop a pravidelný program pro děti s hlídáním a další.

Urban Jungle, sociální instalace, 2020

Workshopy, diskuse, aktivity pro rodiče a děti →
Živý a komunitní program s. 19.

Iza Pavlina, Celje n. Celje (Slovensko), 1991

Hustler, 2019,
performance,
9th Triennial of
Contemporary Art
U3 – *Dead and
Alive*, Moderna
galerija, Lublaň

Iza Pavlina se oblastí virtuálního porna zabývá od doby studií na lublaňské Akademii výtvarných umění, kterou ukončila v roce 2015. Postupně vytvořila třináct videí, v nichž vystupuje jako protagonistka různých fetišistických sexuálních praktik. Videá jsou konstruována jako esteticky čisté obrazy, v nichž na neutrálním pozadí nevinně dětská mladá žena předvádí eroticky nutkavé hry související s masochismem, kyanantropií (sexuální uspokojení související s vazbou na psy), exkrementofilií, zoofilii, fetišizmem vázaným na objekty z gumy, bahno, kůži ad. I když byla vystavena také na výstavách současného umění, videa byla autorkou primárně vytvořena pro nejpobulárnější pornostránky – Pornhub, Xhamster a Xvideos. Tam získávají desítky návštěv (jedno přes milion zhlédnutí) a autorka kolem nich moderuje debatu sledujících.

On-line performance *Hustler* (2020) využívá stejného hraničního postupu – autorka zde vystupuje na živém porno chatu, kde s pomocí různých pomůcek, jež zůstávají skryty očím návštěvníků simuluje sexuální aktivitu a v reálném čase reaguje na přání diváků. Kromě velmi osobní hry s průmyslem sexuální touhy na síti klade Iza Pavlina otázky nad ekonomickým statutem mladé absolventky vysoké umělecké školy. Tato skupina statisticky patří mezi ekonomicky ohrožené, a jak ukazují autorčina zkušenost, prostředí pornu by jí nabízelo realističtější způsob zajištění prostředků k životu než současné umění.

Hustler, 2020

Videodokumentace performance, 1 h

Karol Radziszewski, Varšava n. Białystok (Polsko), 1980

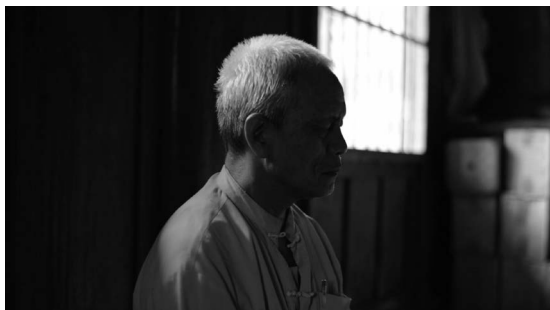
V revolučním, přelomovém roce 1989 si devítiletý Karol Radziszewski kreslil obrázky do sešitů – princezny, mořské panny, šaty a oblečení. Jak sám vysvětluje, tyto skici jakoby již potvrzovaly jeho rodičí se queer identitu. Kresby ze sešitů překreslené do velkého formátu na zeď tak přináší vzhled do citění polského chlapce s nonkonformní sexuální identitou, vyrůstajícího v konzervativním prostředí východního Polska, ve státě, který však homosexualitu dekriminalizoval již v roce 1932 (v ČSSR v r. 1961). V umělecko-archivní praxi Radziszewského vyplouvají individuální prožitky a emoce, které oficiální historie vytěšňuje či ignoruje, na povrch jako politická otázka, která se mimo jiné týká zapomenutého života LGBT+ ve východní Evropě před rokem 1989. Čas přitom neplyne lineárně, vyjádření dospělého umělce je zároveň projevem jeho dětského já a dětství v socialismu a dospělost v kapitalismu tu lze jen těžko oddělit.

1989, 2020

Instalace, kombinovaná technika, malba na zdi,
různé rozměry

Sung Tieu, Berlín

n. Hai Duong (Vietnam), 1987

Černobílé obrazy přírodní krajiny se střídají s obrazy lidské kůže a krátkoslovnými poetickými hesly odkazujícími ke slovním spojením spjatým s válkou ve Vietnamu: názvům vojenských operací, vojenských lodí a typů válečných expertů. Záběry hornaté krajiny, na kterou v minulosti cílily chemické útoky, jež měly decimovat v džungli se pohybující komunistické guerilly, jsou tu postaveny vedle obrazů muže, který podstupuje výbělování kůže. Můžeme se dohadovat o dědictví kolonialismu, které i dnes prosakuje do každodenního sebevnímání Vietnamců, či spekulovat o roli traumatických vzpomínek, které jsou vryté hluboko pod kůží a nelze je jen tak odloupnout. Souvislost mezi těmito obrazy přítomnosti, jež všechny, trochu mlhavě, odkazují k minulosti, není úplně jasná, pole k interpretaci je otevřené. Film nás ale nevyzývá k hledání odpovědí, je mnohem spíše prostorem pro audiovizuální kontemplaci, ponoření se do obrazů a zvuků.

Paměťové neshody, 2017
HD video, č/b, zvuk, 22' 42"

Tuan Mami, Hanoi

n. Hanoi (Vietnam), 1981

Během svých opakovaných pobytů v České republice Tuan Mami navázal spolupráci a přátelství s různými generacemi vietnamské diaspory v ČR a spoluorganizoval s nimi několik komunitních akcí, jež představovaly kulturní produkci umělců mladší i starší generace. Jeho práce se inspiruje příběhem jeho přítele z dětství, pana Cuonga, který se ani po dvaceti letech života v České republice zde necítí doma, čelí různým existenčním problémům a touží se vrátit do Vietnamu. Přestože je v českém mediálním prostoru prezentován příklad vietnamské integrace jako úspěšný, Mami ve svém díle zviditelňuje temnější, komplikovanější a rozporuplnější stránky života této komunity. Podobně Minh Thang Pham, student pražské AVU, ve svých performativních projektech, na nichž participuje jeho rodina, reflektuje existující komunikační a emocionální bariéry mezi první a druhou generací vietnamské diaspory. Společně se rozhodli v holešovické hale postupně vybudovat multifunkční, komunitní prostor – pojízdnou vietnamskou večerku se skladem ze zkrachovalého vietnamského obchodu, hostel a bar v jednom, jež obohatili vlastními uměleckými díly a projekty. Ještě do minulého roku byla Tržnice spjata s malými stánky vietnamských prodejců. Tržnice a šířeji Praha 7 je jedním z center vietnamské komunity v Praze. Projekt tak můžeme vnímat nejen jako reflexi česko-vietnamského soužití, ale také komentář nad proměnami samotné Tržnice, z níž podobné stánky postupně mizí.

Tuan Mami ve spolupráci s Minh Thang Pham (n. 1997)
Zmatek je jen pohřbený chaos, 2019–2020
Site-specific instalace a video, barva, zvuk různé rozměry

Jiří Žák, Praha

b. Gottwaldov, Zlín (Československo), 1989

Příběh o pomstě je ve své podstatě meditací o vztahu umění a násilí. Videoinstalace je poetickou zповědí člověka, kterého poznáváme zároveň jako citlivého jedince s uměleckými zájmy a ambicemi, ale také jako někoho, kdo se zajímá o zbraně. Díky konstelaci rodinných vztahů a společenského a politického kontextu, v němž se pohybuje, dospěje k rozhodnutí spáchat násilný čin. Instalace se inspiruje skutečnými událostmi, fakta se však prolínají s fikcí. Je tak svéráznou reflexí postkomunistické transformace, která staví do popředí její divočejší, zločinnější podobu. V hlavní roli se ocitají bratři Muselovi, zbrojaři. Mladší Pavel, přezdívaný král zbrojařského průmyslu, byl rovněž zapleten do kontroverzní privatizace Mostecké uhelné společnosti v 90. letech 20. století. V roce 2008 byl za podezřelých okolností nalezen v lese na Zlínsku s vážnými a trvalými zraněními mozku. Jeho starší bratr Karel, kromě jiného vášnivý krajinomalíř, byl přesvědčen, že byl svými obchodními rivaly-zbrojaři záměrně zneškodněn, a tak se rozhodne jej pomstít.

Pravděpodobně to byl náš Karel, řekla, 2020
Video, barva, zvuk, 23'

Nadraží Holešovice / Podchod pro pěší

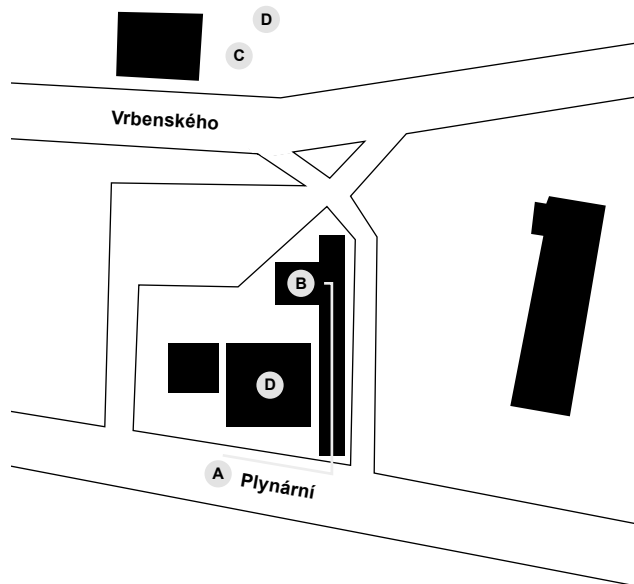
Plynární 21, 170 00 Praha 7

Podchod se nachází v severní části čtvrti Holešovice a je součástí dopravního uzlu, který zahrnuje vlakové a autobusové nádraží, stanici metra a zastávku tramvaje. Kvůli výstavbě tohoto komplexu musela být na konci 70. let zbourána větší část staré kolonie Zátory, jedné z nejstarších pražských čtvrtí. Oblasť prochází výraznou proměnou i v posledních letech – rychle se gentrifikuje, dlouho nevyužívané průmyslové budovy a areály ustupují developerským projektům a čtvrt' se stala vyhledávanou lokalitou na realitním trhu.

Umělci:

Neurčitý kolektiv

- A Stanice tramvaje – Nádraží Holešovice
- B Vstup do podchodu – schody
- C Vstup do podchodu – plošina
- D Stanice metra C – Nádraží Holešovice

Neurčitý kolektiv, Praha

Iniciován Volodymyrem Kuznetsovem

Neurčitý kolektiv ve spolupráci s Barborou Bažantovou
*Všechna moc imaginaci! Pocta kolektivům vyrůstajícím
zezdola, 2020*
Malba na zdi, různé rozměry

Panorama Hotel Praha (PHP)

Milevská 1695/7, 140 63 Praha 4

Panorama Hotel Praha je čtyřhvězdičkový hotel stojící v Praze na Pankráci. Budova hotelu, postavená podle návrhu architektů Aloise Semely a Vlady Alujeviče, má 24 podlaží a výšku 79 metrů. Stavba byla zahájena v roce 1979 a trvala 4 roky. Po dokončení se jednalo o druhou výškovou budovu na Pankrácké pláni. Tato oblast prošla od 90. let radikální proměnou, budova Panorama Hotelu Praha je dnes součástí rozsáhlého komplexu výškových budov, administrativních center a obchodních a konferenčních budov.

DBK Budějovická / Piazzetta před Obchodním centrem (DBK)

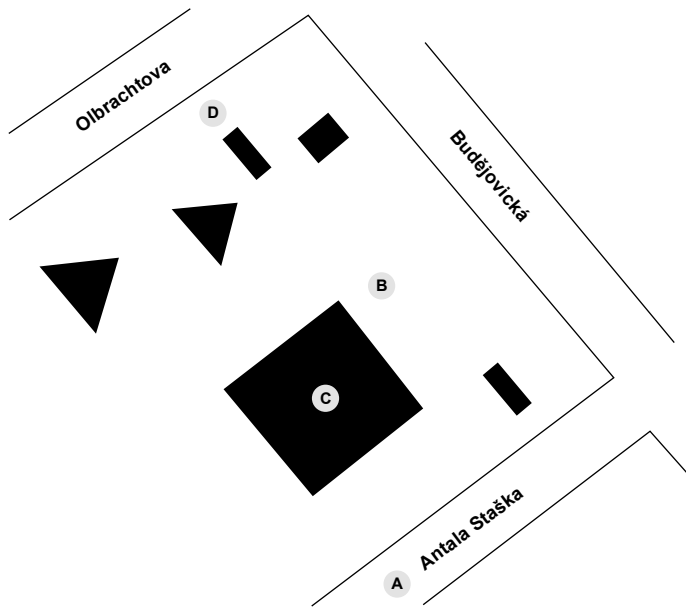
Budějovická 1667, 140 00 Praha 4

Budova DBK byla veřejnosti otevřena v roce 1981 pod původním názvem Dům bytové kultury. Osmipatrová stavba byla postavena podle návrhu architektky Věry Machoninové a je specifická nejen svou formou, ale také použitými materiály, jako např. povětrnosti odolná ocel Atmofix, hliník nebo beton. Součástí návrhu bylo také několik uměleckých objektů, jako např. kruhová dekorace z litého betonu. Budova prošla několika fázemi rekonstrukce a sloužila různým účelům – v 90. letech se zde nacházela první československá pobočka švédského obchodu s nábytkem IKEA, následně zde fungoval obchodní dům Prior. V roce 2006 prošla budova přestavbou zaměřenou na bezbariérovost, technické rozvody a modernizaci prodejních ploch, a v témže roce se obchodní centrum také vrátilo k původnímu názvu DBK.

Umělci:

Jesper Alvaer,
Isabela Grosseová

- A Stanice autobusu – Budějovická
- B Stéla, 2020 (socha, mědiryt) / Piazzeta před Obchodním centrem
- C DBK Budějovická / Obchodní centrum
- D Stanice metra C – Budějovická

Jesper James Alvaer,
Isabela Grosseová, Praha / Oslo
n. Copenhagen (Dánsko), 1973
n. Praha (Československo), 1976

Jesper Alvaer a Isabela Grosseová je pár umělců česko-norského původu. Ve své práci dlouhodobě uvažují nad tím, jaké vlastnosti (instituce, aura, originalita) odlišují umělecké předměty od neuměleckých a v čem se liší pravidla jednání umělce od těch, jež jsou vlastní divákům. Výtvarné artefakty nepovažují za finální cíl práce, ale jsou pro ně záminkou pro tvorbu situací, během kterých originalita diváckého zážitku nahrazuje tradiční originalitu uměleckého díla. Prostor galerie se v jejich scénářích mění z místa, kde umělecké dílo slouží k estetickému vnímání, v místo, kde konkrétní schopnosti diváků jsou za asistence umělců uvedeny do činnosti vyúsťující v realizaci „věci“, díla nebo příběhu a tento výsledek tak de facto nahradí umělecký artefakt. Na výstavě *Způsobilst* v galerii Fotograf (2015) například nebyl vystaven žádný umělecký exponát. Výchozí impuls byla kresba ruky, již si každý divák sám nakreslil. Po vyslechnutí audio nahrávky diváci absolvovali seanci s koučem, který za pomoci kresby i zážitku z poslechu přivedl návštěvníka k vlastnímu vyprávění o tom, co na výstavě zažil.

Alvaer s Grosseovou pro výstavu *Pojď' blíž* vytvořili nový projekt pramenící ze zaujetí skleněnou sochou *Květ* (1982) Jaroslavy Brychtové a Stanislava Libenského, která vznikla jako zakázka pro veřejný prostor na Budějovickém náměstí v Praze. Tato socha byla poškozena a z náměstí během devadesátých let kamsi zmizela. Autoři na základě inzerátu, plakátového billboardu ad. našli pamětníky, kteří si sochu pamatují. Na setkáních s nimi je požádali o sdílení vzpomínek spojených s místem a skleněnou sochou. Během toho pamětníci napůl vědomě vytvoří fyzickou stopu na měděných destičkách, jež autoři použijí jako materiál pro výrobu měděné repliky ztracené sochy.

Diváci bez uměleckého díla, 2020

Instalace a performativní projekt o 3 částech, různé rozměry

Živá instalace v Panorama Hotelu Praha, 2020

Performativní projekt je přístupný pro omezený počet diváků / diváček, 3 osoby / 30 min

Stéla, 2020

Socha, mědiryt, 215 × 30 cm

Měděné destičky nesoucí ryté kresby pamětníků ztracené sochy *Květ*.

Umístění: DBK Budějovická / Piazzeta před Obchodním centrem, Panorama Hotel Praha, Galerie hlavního města Prahy

Plakátový billboard, 2020

PVC banner, barvený tisk, 6,9 m × 12,1 m

Umístění: fasáda nad hlavním vstupem DBK Budějovická / Obchodní centrum

Seznam děl / List of works

MARINA ABRAMOVÍČ

— *Thomasovy ry (Hvězda) / Thomas Lips (The Star)*, 1975–1983 • Video, barva, zvuk / *Vídeo, color, sound*, 1'13"
— *Rythmus 10 / Rhythm 10*, 1973–1993 • Video, barva, zvuk / *Video, color, sound*, 2'20" • Všechna díla majetek / *All works courtesy Marina Abramović; Fonds régional d'art contemporain de Lorraine – FRAC*

ATELIÉR NEVRATNÉ ZMĚNY /

ATELIÉR OF IRREVERSIBLE CHANGE

— Účastníci i program budou průběžně oznamováni po zahájení výstavy / *The program and participants will be announced on an ongoing basis after the opening of the exhibition*

JESPER ALVAER, ISABELA GROSSEOVÁ

— *Diváci bez uměleckého díla / Audience without Artwork*, 2020 • Instalace a performativní projekt o třech částech / *An installation and performative project in three parts*

— *Živá instalace / A living installation*, 2020 • Performativní projekt / *Performative project*, 3 osoby / person / 30 min
— *Stéla / Stele*, 2020 • Socha, mědiryt / *Sculpture, copper engraving*, 215 × 30 cm • Měděné destičky nesoucí ryté kresby pamětníků ztracené sochy *Květ* / *Copper plates engraved with memories of the lost sculpture Flower*

— Plakátový billboard / *Billboard*, 2020 • PVC banner, barvený tisk / *PVC banner, color print*, 6,9 m × 12,1 m
• Mejetek / *Courtesy Jesper Alvaer, Isabela Grosseová*
• Dílo vzniklo s podporou biennale Ve věci umění, firmy Méd' Povrly a.s., členská skupiny MTX Group, Městské části Praha 4, Ministerstva kultury České republiky, Obchodního centra DBK Budějovická, Office for Contemporary Art Norway – OCA a Panorama Hotelu Praha / *Commissioned and coproduced by Biennale Matter of Art, with support from the Office for Contemporary Art Norway – OCA, Ministry of Culture of the Czech Republic, Panorama Hotel Prague, Méd' Povrly a.s., a member of the MTX Group, DBK Budějovická shopping center, and the Prague 4 municipal district*

ALŽBĚTA BAČÍKOVÁ

— *Slavnostní problém / Lavish Issue*, 2020 • Video, barva, zvuk / *Video, color, sound*, 14'30" • Protagonistka / *With: Edita Stejskalová* • Hlas průvodkyně / *Voice of guide: Ivana Vostáříková* • Kamera / *Camera: Štěpán Pech, Michal Blecha* • Dron / *Drone: Tomáš Mertlík* • Zvuk / *Sound: Jakub Jurásek* • Hudba / *Music: Jakub Janšto* • Sřih / *Editing: Kristýna Bartošová* • Kostým / *Costumes: Pavel Berký* • Make-up: *Eva Svobodová* • Intertýry / *Intervals: Müllerova vila / Villa Müller* • Spolupráce a podpora / *A Collaboration with: Anežka Bartošová, Anna Davidová, Vřt Havránková, Veronika Janatková, Markéta Jonášová, Miloslav Vojtíšek* • Mejetek / *Courtesy Alžběta Bačíková* • Dílo vzniklo s podporou biennale Ve věci umění, Biofilms rental, Ministerstva kultury České republiky, Muzea hlavního města Prahy a Nadace Rosy Luxemburgové. /

Commissioned and co-produced by Biennale Matter of Art, with support from the Biofilms rental, the Ministry of Culture of the Czech Republic, the City of Prague Museum and the Rosa Luxembourg Foundation.

ERIC BAUDELAIRE

— *Můžeš si dát na čas / You Can Take Your Time*, 2019
• Majetek / Courtesy Eric Baudelaire • Instalace o třech částech / *An Installation in three parts*:

1. *Předehra k Filmovému dramatu / Prelude to Un film dramatique*, 2019 • Video instalace, barva, dva zvukové kanály / *Video installation with two sound channels*, color, 13' • Obraz a zvuk / *Image and sound*: Anida Alt Abdesselam, Ambrine Belarbi, Andres Castro Henao, Assia Chaihab, Melinda Damis, Alyssa David, Dafa Diallo, Océane El Faqir, Sabou Fofana, Gaëtan Gichteneare, Lina Ikhlef, Bintou Kamate, Guy-Yanis Kodjo, Ibrahima Konate, Basile Leignel, Gabriel-David Pop, Aïssé Sacko, Rabyatou Saho, Mohammed Samassa, Fatimata Sarr, Manelle Zigh • Édifice a prostorové řešení / *Editing and spatialisation*: Claire Atherton
2. *Filmové drama / Un film dramatique*, 2019 • HD video, barva, prostorový zvuk / *HD video, color, stereo sound*, 1h 54' • Spolupráce / *A collaboration with*: Anida Alt Abdesselam, Ambrine Belarbi, Andres Castro Henao, Assia Chaihab, Melinda Damis, Alyssa David, Dafa Diallo, Océane El Faqir, Sabou Fofana, Gaëtan Gichteneare, Lina Ikhlef, Bintou Kamate, Guy-Yanis Kodjo, Ibrahima Konate, Basile Leignel, Gabriel-David Pop, Aïssé Sacko, Rabyatou Saho, Mohammed Samassa, Fatimata Sarr, Manelle Zigh

3. Tak krásný jako Buren, jen zdálky / *As Beautiful as Buren But Further*, 2019 • Vlnka Dafa Diallo / *Flag by Dafa Diallo*

LUCY BEECH

— *Reprodukční exil / Reproductive Exile*, 2018 • 4K (HD) video, barva, prostorový zvuk / *4K (HD) video, color, stereo sound*, 30' • Majetek / *Courtesy Lucy Beech*

PAULINE BOUDRY, RENATE LORENZ

— *Mlhavost / Opaque*, 2014 • Video instalace, film 16mm / *HD, barva, zvuk / Video Installation*, 16mm film / *HD, color, sound*, 10' • Performance: Ginger Brooks Takahashi, Werner Hirsch • Kamera / *Director of Photography*: Bernadette Paassen • Zvuk / *Sound*: Johanna Wienert • Fotografie / *Self Photography*: Andrea Thial • Korekce barev / *Color Correction*: Matthias Behrens (Wavelline) • Sound Design: Rashad Becker • Majetek / *Courtesy Pauline Boudry, Renate Lorenz*; Fonds régional d'art contemporain de Lorraine – FRAC

CANDICE BREITZ

— *Porod / Labour*, 2019 (pokračující projekt / ongoing) Čtyřkanálová videoinstalace, barva, zvuk / *Four channel video installation, color, sound*, 4 x 2' • Majetek / *Courtesy Candice Breitz*; KOW Berlin

— *Porod / Labour (PIMURT)*, 2017 • Jednakanálová videoinstalace, barva, zvuk, smýčka / *Single channel video, color, sound, loop*, 2'

— *Porod / Labour (NABRO)*, 2019 • Jednakanálová videoinstalace, barva, zvuk, smýčka / *Single channel video, color, sound, loop*, 2'

*96

BOHUMILA DOLEŽELOVÁ

— *Portrét mladého cikána / Portrait of a Young Gypsy*, 50. léta / 1950s
• Olej na lepence / *Oil on cardboard*, 73 x 56 cm
— *Sedící manželé / Seated Married Couple*, 60. léta / 1960s • Olej na plátně / *Oil on canvas*, 181 x 208 cm
— *Matka / Mother*, 1962 • Olej na plátně / *Oil on canvas*, 176 x 151 cm

— *Církanské děti ve městě / Gypsy Children in Town*, 1962 • Olej na plátně / *Oil on canvas*, 176 x 151 cm
— *Portrét mladého muže / Portrait of Young Man, nedotvořeno* • Olej na překližce / *Oil on plywood*, 60 x 44,5 cm
— *Tři ženy s dětmi / Three Women with Children*, 50. léta / 1950s • Olej na plátně / *Oil on canvas*, 145 x 104,5 cm
— *Umírající matka / Dying Mother*, 60. léta / 1960s
• Olej na plátně / *Oil on canvas*, 153 x 252,5 cm • Všechna díla majetek / *All works courtesy Muzeum romské kultury / The Museum of Romani Culture*

— *Církanský dělník na stavbě Stalinova pomníku / Gypsy Worker Building the Stalin Monument*, 1954 • Olej na plátně / *Oil on canvas*, 84,8 x 60,8 cm
• Majetek / *Courtesy Galerie hlavního města Prahy / Prague City Gallery*

ALLAN ELGART

— *Můj čas je tvůj čas je náš čas není čas / My Time Is Your Time Is Our Time – There Is No Time*, 1966 • Video, číb, zvuk / *Video, b/w, sound*, 5' • Majetek / *Courtesy Národní filmový archiv; FAMU – Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze / National Film Archive; Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague*

*97

— *Porod / Labour (NITUP)*, 2019 • Jednakanálová videoinstalace, barva, zvuk, smýčka / *Single channel video, color, sound, loop*, 2'

— *Porod / Labour (ORANOSLOB)*, 2019 •

Jednakanálová videoinstalace, barva, zvuk, smýčka / *Single channel video, color, sound, loop*, 2'

VERONIKA ŠREK BROMOVÁ

— *@vero_srek_brom*, 2020 • Instalace, série digitálních fotografií (Instagramový profil), kombinovaná technika, různé rozměry / *Installation, series of digital photos (Instagram profile), mixed media, dimensions variable*

• Majetek / *Courtesy Veronika Šrek Bromová*

OLGA ČECHOVÁ

— *Všicí akt / Hanging Nude*, 1948 • Kresba štetcem tuší, strojní papír / *Brush and ink drawing, machine-made paper* / 21.2 x 29.6 cm
— *Dvojice / Couple*, 1949 • Kresba perem tuší, strojní papír / *Pen and ink drawing, machine-made paper*, 20 x 24,5 cm

— *Rozhovor / Conversation*, 1949 • Kresba perem tuší, strojní papír / *Pen and ink drawing, machine-made paper*, 20 x 26,5 cm
— *Náraz / Collision*, 1985 • Kresba štetcem tuší, strojní papír / *Brush and ink drawing, machine-made paper*, 60 x 60,2 cm • Všechna díla majetek / *All works courtesy Galerie hlavního města Prahy / Prague City Gallery*

RÓBERT GABRIŠ

- Série *Cyberláška 2/Cyberláška 1, Party./* From the series *Cyberlove 2/Cyberlove 1, Party.*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 2, Hledání pravé lásky/* From the series *Cyberlove 2, Looking for: the ultimate love*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 3, Party 2/* From the series *Cyberlove 3, Party 2*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 4, Včelí úl/* From the series *Cyberlove 4, Bee hive*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 5, Chci souložit!/* From the series *Cyberlove 5, I want to fuck!*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 6, Láska nezná hranic/* From the series *Cyberlove 6, No limits in love*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 7/* From the series *Cyberlove 7, Well cum to my gloryholes*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings,*

Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper, 42 × 29.7 cm

- Série *Cyberláška 8/* From the series *Cyberlove 8, Selma*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 9, Večírkové hry, omalovánky/* From the series *Cyberlove 9, Partygames, Coloured book*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 10, Šťastně spolu/* From the series *Cyberlove 10, Happy together*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 11, Opětovaná láska/* From the series *Cyberlove 11, Mutual love*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 12, Nahraj foťku/* From the series *Cyberlove 12, Upload photo*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm
- Série *Cyberláška 13, 100% hry/* From the series *Cyberlove 13, 100% games*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2 mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm

*98

— Série *Cyberláška 14, Míra/* From the series *Cyberlove 14, The Moth*, 2020 • Kresba, Fineliner 0.2mm a barevná tužka na papíru / *Sketchbook drawings, Fineliner 0.2 mm and colored pencils on paper*, 42 × 29.7 cm • Všechna díla majetek / *All works courtesy Róbert Gabriš*

KREŠMIR GOLIK

- *Od 3 do 22/* From 3 to 22, 1966 • Film 35 mm, čb, zvuk, smýčka / *Film 35 mm, b/w, sound, loop*, 14' • Majetek / *Courtesy Ustanova Zagreb film*

RENATO GUTTUSO

— *Zprávy/* News, 1971 • Kolaž na dřevě, olej, lak, tři panely / *Collage on wood, oil, paint three panels*: 325 × 149.5; 325 × 149.5; 325 × 137 cm • Majetek / *Courtesy Národní galerie Praha / National Gallery Prague*

THOMAS HIRSCHHORN

— *Děkuji/* Thank You, 1995 • Video, barva, zvuk / *Video, color, sound*, 8' 20" • Majetek / *Courtesy Thomas Hirschhorn; Fonds régional d'art contemporain de Lorraine – FRAC*

INSTITUT ÚZKOSTI / INSTITUTE OF ANXIETY

— *Sbíрка návrhů k drážběni imaginace/* A collection of *Proposals for the Stimulants of Imagination*, 2020 • Instalace, kombinovaná technika, různé rozměry / *Mixed media installation, dimensions variable* • Majetek / *Courtesy Institut úzkosti; autorzy a autoři zaslaných návrhů/* Institute of Anxiety; authors of submitted proposals • Dílo vzniklo s podporou blaněle Ve věci umění a Ministerstva kultury České republiky /

Commissioned and coproduced by Biennale Matter of Art, with support from the Ministry of Culture of the Czech Republic

VIOLA JEŽKOVÁ

— *Tělo mého těla /* My Body's Body, 2012 • Video, barva, zvuk / *Video, color, sound*, 24' • Majetek / *Courtesy Viola Ježková; FAMU – Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze / FAMU – Film and TV School of the Academy of Performing Arts in Prague*

RAGNAR KJARTANSSON

— *Scény ze západní kultury/* Scenes from *Western Culture*, 2015 • Sedmikanálová videoinstalace, barva, zvuk, různé rozměry / *Seven screen installation of looping videos, color, sound, dimensions variable* • Majetek / *Courtesy Ragnar Kjartansson; Luhring Augustine, New York; i8 Gallery, Reykjavik*

— *Scény ze západní kultury, večere/* Scenes from *Western Culture, Dinner* (Jason Moran a / and Alicia Hall Moran), 2015 • Jednokanálové video, barva, zvuk / *Single channel video, color, sound*, 1h 40' 46"

— *Scény ze západní kultury, pes a hodiny/* Scenes from *Western Culture, Dog and Clock*, 2015 • Jednokanálové video, barva, zvuk / *Single channel video, color, sound*, 19'

— *Scény ze západní kultury, milenci/* Scenes from *Western Culture, Lovers* (Asrún Magnúsdóttir a / and Atli Bollason), 2015 • Jednokanálové video, barva, zvuk / *Single channel video, color, sound*, 38'

— *Scény ze západní kultury, bohaté německé děti/* Scenes from *Western Culture, Rich German*

*99

Children (Ingbjörg Sigvónsdóttir), 2015 ● Jednokanálové video, barva, zvuk / *Single channel video, color, sound, 52', 46"*
— Scény ze západní kultury, hoříci dům / *Scenes From Western Culture, Burning House*, 2015 ● Jednokanálové video, barva, zvuk / *Single channel video, color, sound, 1h 32'*
— Scény ze západní kultury, bazén / *Scenes From Western Culture, The Pool* (Elizabeth Peyton), 2015 ● Jednokanálové video, barva, zvuk / *Single channel video, color, sound, 24', 37"*
— Scény ze západní kultury, čun / *Scenes From Western Culture, The Boat*, 2015 (Stephan Stephensen, Kristín Anna Valtýsdóttir a Gyða Valtýsdóttir), 2015 ● Jednokanálové video, barva, zvuk / *Single channel video, color, sound, 2h 36'*

ALINA KOPYTSA

— Série *Service* / From the series *Service*, 2017–2019 ● Šest vyšívaných prostěradel, textilní koláž, různé rozměry / *Six embroidered bed sheets, collage on textile, dimensions variable* ● Majetek / *Courtesy Alina Kopytsa*
— Série *Service, Mistress in Switzerland*, 2017–2019 ● Textilní koláž, vyšívané prostěradlo / *Collage on textile, embroidered bed sheet, 156 x 224 cm*
— Série *Service, Tantra a BDSM od něj v Curychu a Berlíně* / From the series *Service, Tantra and BDSM by him in Zürich and in Berlin*, 2017 ● Textilní koláž, vyšívané prostěradlo / *Collage on textile, embroidered bed sheet, 145 x 195 cm*

— Série *Service, Tantra od něj ve Švýcarsku* / From the series *Service, Tantra by him in Switzerland*, 2017 ● Textilní koláž, vyšívané prostěradlo / *Collage on textile, embroidered bed sheet, 153 x 196 cm*
— Série *Service, Webcam modelka v Kyjevě* / From the series *Service, Webcam model in Kyiv*, 2017 ● Textilní koláž, vyšívané prostěradlo / *Collage on textile, embroidered bed sheet, 132 x 192 cm*
— Série *Service, Call girl na Ukrajině* / From the series *Service, Call girl in Ukraine*, 2017 ● Textilní koláž, vyšívané prostěradlo / *Collage on textile, embroidered bed sheet, 150 x 207 cm*
— Série *Service, Sexuální pracovnice na Ukrajině* / From the series *Service, Sex worker in Ukraine*, 2019 ● Textilní koláž, vyšívané prostěradlo / *Collage on textile, embroidered bed sheet, 102 x 147 cm*

ANNA KRAVETS

— Podcast, 2020 ● Šest audio episod ve smyčce, různé délky / *Six audio episodes in a loop, length variable*
● Majetek / *Courtesy Anna Kravets* ● Dílo vzniklo s podporou biennale Ve věci umění / *Commissioned and produced by Biennale Matter of Art*

ALENA KUČEROVÁ

— *Velká teřičil / Large Recumbent Woman*, 1967 ● Perforovaný strojní papír, / *Perforated machine paper, 53.5 cm x 75.5 cm*
— *Lvi / Lions*, 1968 ● Perforovaný strojní papír / *Perforated machine paper, 87.7 cm x 58.3 cm*
— *Kalendář / Calendar*, 1967 ● Perforovaný strojní papír / *Perforated machine paper, 88.5 x 58 cm* *100

— *Větší vlna / Larger Wave*, 1969 ● Perforovaný strojní papír / *Perforated machine paper, 60.5 x 85.8 cm*
— *V lázni / At the Baths*, 1967 ● Perforovaný stojní papír / *Perforated machine paper, 88.5 cm x 58.4 cm*
— *Hladina / Surface*, 1980 ● Perforovaný strojní papír / *Perforated machine paper, 61.7 cm x 88 cm*
— *Skok pozadu / Backwards Leap*, 1981 ● Perforovaný strojní papír / *Perforated machine paper, 88 x 62 cm*
— *V lázni / At the Baths*, 1967 ● Perforovaný plech / *Perforated Sheet Metal, 77 x 54 cm*
— *Sauna*, 1971 ● Perforovaný plech / *Perforated Sheet Metal, 77 x 54 cm* ● Všechna díla majetek / *All works courtesy Galerie hlavního města Prahy / Prague City Gallery*

TUAN MAMI

Tuan Mami ve spolupráci s / *in collaboration with* Minh Thang Pham (n. l. b. 1997)
— *Zmatek je jen pohřbený chaos / Confusion is Chaos Buried*, 2019–2020 ● Site-specific instalace a video, barva, zvuk, různé rozměry / *Site-specific installation and video, color, sound, dimensions variable* ● Majetek / *Courtesy Tuan Mami* ● Dílo vzniklo s podporou biennale Ve věci umění / *Commissioned and produced by Biennale Matter of Art*

VĚRA MERHAUTOVÁ

— *Jožka Jaburková*, nedatováno / *undated* ● Plastika, pálená hlína / *Sculpture, fired clay, 112 cm* ● Majetek / *Courtesy Galerie hlavního města Prahy / Prague City Gallery*

MILAN MIKULÁŠTIK

— *Makapansgat (Covers)*, 2016 (pokračující projekt / *ongoing*) ● Video instalace, série digitálních koláží, různé rozměry / *Video installation, series of digital collages, dimensions variable* ● Majetek / *Courtesy Milan Mikulášтик*

SONIA NATRA

— *Česká divenka / Czech Girl*, 1956–1957 ● Plastika, sádra / *Sculpture, plaster, 40 cm* ● Majetek / *Courtesy Galerie hlavního města Prahy*

ALICE NIKITINOVÁ

— *Deník pro Romka / A Diary for Romko*, 2018–2020 ● Čtyři poznámkové sešity, barevná tužka a fix na papíře, různé rozměry / *Four notebooks, colored pencil and marker on paper, dimensions variable*
— Alice Nikitinová ve spolupráci se synem Romanem / *in cooperation with her son Roman:*
— *Knihovna / Bookcase*, 2020 ● Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media, 14,8 x 21 cm*
— *Prádlo / Laundry*, 2020 ● Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media, 14,8 x 21 cm*
— *V komoře je myš / There's a Mouse in the Pantry*, 2020 ● Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media, 14,8 x 21 cm*
— *Vysavač / Vacuum Cleaner*, 2020 ● Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media, 14,8 x 21 cm* *101

- *Vias v kaši / A Hair in the Porridge*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Oslík / Little Donkey*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Indián / Indian*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Braňslavský most / Bridge in Bratislava*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Mýšák pláče, že nedostal kašičku / The Mouse Is Crying Because It Got No Porridge*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Pomelo na stole / A Pomelo on the Table*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Romko na židli / Romko on the Chair*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Tramvaj / Streetcar*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Prasátko / Little Pig*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Paněnka / Doll*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Vias v kaši / A Hair in the Porridge*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Oslík / Little Donkey*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Indián / Indian*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Braňslavský most / Bridge in Bratislava*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Mýšák pláče, že nedostal kašičku / The Mouse Is Crying Because It Got No Porridge*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Pomelo na stole / A Pomelo on the Table*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Romko na židli / Romko on the Chair*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Tramvaj / Streetcar*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Prasátko / Little Pig*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Paněnka / Doll*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Táta / Dad*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm • Všechna díla majetek / *All works courtesy Alice Nikitinová*
- TARING PADI**
- *Taring Padi volební plakáty, Taring Padi Elections posters*, 2009 • Série plakátů, dřevorez na papíru / *Series of posters, woodblockprint on paper*, 40 × 60 cm • Majetek / *Courtesy Taring Padi*
- IZA PAVLINA**
- *Hustler*, 2020 • Videodokumentace performance, Video documentation of performance, th • Majetek / *Courtesy Iza Pavlina*
- NADEŽDA PLÍŠKOVÁ**
- *Kotlet / Cutlet*, 1960 • Grafika, suchá jehla, papír / *Print, drypoint, paper*, 77 × 63.5 cm
- *Návod k jednání / Manual for Negotiations*, 1967 • Grafika, suchá jehla, papír / *Print, drypoint, paper*, 51.5 × 69 cm
- *4 porce dřevěkové polévky přes ulici / 4 Portions of Tripe Soup across the Street*, 1969 • Grafika, lept, suchá jehla, strojní papír / *Print, etching, drypoint, machine paper*, 77 × 63.5 cm • Majetek / *Courtesy Galerie hlavního města Prahy*
- *Ideál sauce / Ideal Sauce*, 1968 • Grafika, lept, suchá jehla, ruční papír / *Print, etching, drypoint, handmade paper*, 73 × 64.2 cm
- *Můj manžel / My Husband*, 1976 • Grafika, suchá jehla, ruční papír / *Print, drypoint, handmade* *102
- různé rozměry / *Two channel video installation, color, sound, dimensions variable* • Majetek / *Courtesy Hatiz Rancajale* • Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění / *Commissioned and produced by Biennale Matter of Art AND CRAFTS IN BOLATICE*
- SBIRKA PAZOURKŮ BOLATICKÉHO SKANZENU / THE COLLECTION OF FLINT STONES FROM THE OPEN-AIR MUSEUM OF FOLK TRADITIONS AND CRAFTS IN BOLATICE**
- pazourky, pazourky s drobnými ušěpy způsobnými ledovcem, pazourky s neurčenými fosillemi / *flint, flint with small chips caused by a glacier, flint with unidentified fossils* • Majetek / *Courtesy Jiri Dudek*; Skanzen lidových tradic a řemesel v Bolaticích / *Open-Air Museum of Folk Traditions and Crafts in Bolatice*.
- SELMA SELMAN**
- *Superpoziciální interseksionalismus / Superpositional Intersectionalism*, 2019–2020 • Série kreseb, barevné tužky na papíru / *Series of drawings, colored pencils on paper*, 35 × 43 cm • Majetek / *Courtesy Selma Selman*
- *Superpoziciální interseksionalismus, Superpositional Intersectionalism*, 2018 • Kresba, barevné tužky na papíru / *Drawing, colored pencils on paper*, 80 cm × 7 m • Majetek / *Courtesy Selma Selman*; abc Gallery, Budapešť
- JIRKA SKÁLA**
- *Děkujeme, že nám vládnete / Thank You For Ruling Us*, 2020 • Inkoustový tisk na papíru, dibondová deska / *Inkjet print on paper, dibond board*, 159 × 105 cm • Majetek / *Courtesy Jirka Skála* • Dílo vzniklo s podporou bienále Ve věci umění, hunt kastner *103
- *Vias v kaši / A Hair in the Porridge*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Oslík / Little Donkey*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Indián / Indian*, 2020 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Braňslavský most / Bridge in Bratislava*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Mýšák pláče, že nedostal kašičku / The Mouse Is Crying Because It Got No Porridge*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Pomelo na stole / A Pomelo on the Table*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Romko na židli / Romko on the Chair*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Tramvaj / Streetcar*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Prasátko / Little Pig*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Paněnka / Doll*, 2019 • Koláž na barevném papíře, kombinovaná technika / *Collage on colored paper, mixed media*, 14,8 × 21 cm
- *Tatiš / Still-Life*, 1979 • Kresba perem tuší, strojní papír / *Pen and ink drawing, machine paper*, 60 × 46 cm • Všechna díla majetek / *All works courtesy Galerie hlavního města Prahy / Prague City Gallery*
- JEAN-CHARLES DE QUILLACQ**
- *Skupina / Group*, 2019 • Instalace, akrylová pryskyřice, tenisky, nákleník, nylonové puntičky, gumová bota nalezená v moři / *Installation, acrylic resin, sneakers, kneepad, nylon stocking, rubber boot found in the sea*, 79 × 40 × 44 cm
- *Hluboko v moři takový děbel není (Vavřínek) / No Devil Beneath the Sea (Laurence)*, 2014 • Epoxid na PVC / *Epoxy on PVC*, 57 × 25 × 9 cm • Všechna díla majetek / *All works courtesy Jean-Charles de Quillacq*; Marcelle Alix, Paříž
- KAROL RADZISZEWSKI**
- 1989, 2020 • Instalace, kombinovaná technika, malba na zdi, různé rozměry / *Mixed media installation, wall painting, dimensions variable* • Realizace / *Realization* David Cumalo • Majetek / *Courtesy Karol Radziszewski*
- HAFIZ RANCAJALE**
- *Roztříštěný organismus / Fragmented Organism*, 2020 • Dvoukanalová videoinstalace, barva, zvuk,

a Šopa Gallery, Košice / *Commissioned and coproduced by Biennale Matter of Art, with support from the hunt kasner and the Šopa Gallery, Košice*

EVA SPRINGEROVÁ

— *Mýčka / Washerwoman* 1962 • Plastika, laminát / *Sculpture, fiberglass*, 25 x 45 cm • Majetek / *Courtesy* Galerie hlavního města Prahy / *Prague City Gallery*

ELISABETH SUBRIN

— *Shuttle*, 1997 • Video, barva, zvuk / *Video, color, sound*, 36' 38" • Majetek / *Courtesy* Elisabeth Subrin; Video Data Bank at the School of The Art Institute of Chicago

ANTANAS SUTKUS

— *Slepy pioniř / Blind Pioneer*, 1962 • Fotografie, člb / *Photography, b/w*, 45,7 x 52,2 cm • Majetek / *Courtesy* Galerie hlavního města Prahy / *Prague City Gallery*

ADRIENA ŠIMOTOVÁ

— *Osamělost / Loneliness*, 1977 • Látkový objekt / *Fabric object*, 128 x 96 cm • Majetek / *Courtesy* Galerie hlavního města Prahy / *Prague City Gallery*

SUNG TIEU

— *Paměťové neshody / Memory Dispute*, 2017 • HD video, člb, zvuk / *HD video, b/w, sound*, 22' 42" • Majetek / *Courtesy* Sung Tieu, Emalin London

RAŠA TODOSIJEVIĆ

— *Co je umění, Marinela Koželj? / Was ist Kunst, Marinela Koželj? / What Is Art, Marinela Koželj? / Was*

ist Kunst, Marinela Koželj?, 1978 • Video, barva, zvuk / *Video, color, sound*, 16' 20" • Majetek / *Courtesy* Raša Todosijević; Kontakt. The Art Collection of Erste Group and ERSTE Foundation

OTTY WIDASARI

— *KEI*, 2020 • Série kreseb, akrylový inkoust na papíru / *Series of drawings, acrylic ink on paper*, 35 x 27 cm • Majetek / *Courtesy* Otty Widasarí • Dílo vzniklo s podporou biennale Ve věci umění / *Commissioned and produced by Biennale Matter of Art*

JIŘÍ ŽÁK

Pravděpodobně to byl náš Karel, řekla / *It was probably our Karel, she said*, 2020 • Video, barva, zvuk / *Video, color, sound*, 23' • Majetek / *Courtesy* Jiří Žák • Dílo vzniklo s podporou biennale Ve věci umění / *Commissioned and produced by Biennale Matter of Art*

INDEFINITE COLLECTIVE

Indefinite Collective ve spolupráci s Barborou Bažantovou / *In cooperation with Barbara Bažantová*

— *Všechna moc imaginací! Pocta kolektivům / Všetajčinicm zezdola / All Power to Imaginations! Public Tribute to Grassroots Collectives*, 2020 • Malba na zdi, různé rozměry / *Wall painting, dimensions variable* • Majetek / *Courtesy* Indefinite Collective • Dílo vzniklo s podporou biennale Ve věci umění a Dopravního podniku hl.m. Prahy, a. s. / *Commissioned and coproduced by Biennale Matter of Art, with support from the Prague Public Transport Company, a. s.*

*104

Foto kredit / Image credits

Všechna umělecká díla a fotografie jsou reprodukovány na základě svolení majitelů. Redaktoři, pokud to bylo možné, kontaktovali všechny vlastnky autorských práv na obrázky použité v této publikaci. Pokud to nebylo možné, omlouváme se, a tyto vlastnky autorských práv laskavě žádáme, aby se spojili s editorem nebo vydavatelem. /

All works of art and documentation photographs are reproduced by kind permission of the owners. As far as possible, the editors have contracted the copyright owners of the images used in this publication. In cases where this has not been possible we apologize and request the copyright owners to contact the editor or the publisher.

Jesper Alvaer, Isabela Grossoevá Foto / *Photo: Archiv / Archive: Jesper Alvaer*

Ateliér nezvratně změny Foto / *Atelier of Irreversible Change Photo: quora.com*

Alžběta Bačliková Foto / *Photo: Alžběta Bačliková*

Eric Baudelaire Foto / *Photo: Eric Baudelaire*

Lucy Beech Foto / *Photo: Lucy Beech*

Pauline Boudry, Renate Lorenz Foto / *Photo: Jorit Aust Candice Breitz Foto / Photo: Tobias Ziehlony*

Veronika Šrek Bromová Foto / *Photo: Veronika Šrek Bromová*

Olga Čechová Foto / *Photo: Archiv / Archive: GHMP*
DBK Budejovická Foto / *Photo: DBK OC Budejovická / DBK Budejovická Shopping Mall*

Bohumila Doležalová Foto / *Photo: Archiv / Archive: GHMP*
Allan Eigar Foto / *Photo: Národní filmový archiv / National Film Archive*

Róbert Gabriš Foto / *Photo: Róbert Gabriš*

Křešmír Golik Foto / *Photo: mubi.com*

Renato Gutusso Foto / *Photo: Jaime Silva, flickr.com*
GHMP, Městská knihovna Foto / *Municipal Library Photo: Studio Flusser*

Institut úzkosti Foto / *Institute of Anxiety Photo:*

Aleksandra Vajd

Viola Ježková Foto / *Photo: Viola Ježková*

Ragnar Kjartansson Foto / *Photo: Elisabeth Davids*

Alina Kopytsa Foto / *Photo: Alina Kopytsa*

Anna Kravets Ilustrace / *Illustration: Anna Kravets*

Neurčitý kolektiv Foto / *Indefinite Collective Photo:*

Volodymyr Kuznetsov

Alena Kučerová Foto / *Photo: Archiv / Archive: GHMP*

Tuan Mami Foto / *Photo: Tuan Mami*

Věra Merhautová Foto / *Photo: Archiv / Archive: GHMP*

Milan Mikulaščík Foto / *Photo: Milan Mikulaščík*

Mothers Artlovers Foto / *Photo: Mothers Artlovers*

Sonia Natra Foto / *Photo: Archiv / Archive: GHMP*

Alice Nikitinová Foto / *Photo: Alice Nikitinová*

Taring Padi Foto / *Photo: Taring Padi*

Panorama hotel Praha Foto / *Panorama hotel Prague*

Photo: Panorama hotel Praha

Iza Pavlina Foto / *Photo: Iza Pavlina*

*105

Naděžda Plišková Foto / Photo: Archiv / Archive GHMP
 Pražská tržnice Foto / Prague Market Photo: Max Dvořák
 Jean-Charles de Quillacq Foto / Photo: Aurélien Mole
 Karol Radziszewski Foto / Photo: Karol Radziszewski
 Hatiz Rancajale Foto / Photo: Hatiz Rancajale
 Sbirka pazourků bolatického skanzenu Foto / Collection
 of flint stones from the Open-Air Museum of Folk
 Traditions and Crafts in Bolatice Photo: Skenzen
 lidových tradic a řemesel v Bolaticích /
 Open-Air Museum of Folk Traditions and Crafts in Bolatice
 Selma Selman Foto / Photo: Selma Selman
 Jirka Skála Foto / Photo: Archiv / Archive: Jirka Skála
 Eva Springerová Foto / Photo: Archiv / Archive GHMP
 Elisabeth Subrin Foto / Photo: Elisabeth Subrin
 Antanas Suktus Foto / Photo: Archiv / Archive GHMP
 Adriana Šimotová Foto / Photo: Archiv / Archive GHMP
 Sung Tieu Foto / Photo: Sung Tieu
 Otty Widasari Foto / Photo: Otty Widasari
 Raša Todosijević Foto / Photo: Raša Todosijević
 Jiří Žák Foto / Photo: Jiří Žák

*106

Podpora / Support

Hlavní partner / Main partner:

ERSTE
Stiftung

S laskavou podporou / With the generous support of:

Mediační partneři / Media partners:

*107

Tým biennale Ve věci umění / Team biennale Matter of Art (VVUMOA)

ŘEDITELKA / DIRECTOR
Veronika Janatková

KURÁTOŘI / CURATORS
Vít Havránek
Tereza Stejskalová

TÝM / TEAM VVUMOA 2020

Hlavní koordinátorka /
General Coordinator:
Viktória Beličáková

Architektky / Architects:
Markéta Mráčková
Bara Šimonová

Vizuální identita, grafický design /
Visual identity & design:
Laura Pappa

Kurátorky živého a komunitního
programu / Curators of the
Community Program:
Viktória Beličáková
Veronika Janatková

Publikace, redakce a koordinace /
Publications, Managing Editor:
Věra Janíčková

Produkce / Production:
Alexia Alexandropoulou
Lucie Drdová
Kaja Jurčíšínová

Vedoucí instalace,
Pražská tržnice /
Head of Installation,
Prague Market:
František Novotný

Instalace, Pražská tržnice /
Installation, Prague Market:
Extended production s.r.o.

Press & komunikace /
Press & Communications:
Max Dvořák

Grafické řešení /
Graphic Design:
Nela Klímová
Štěpán Marko
Jaroslav Viček

Překlady / Translations:
Petra Jelínková
Stephan von Pohl
Brian Vondrák

Redakce textů, korektury /
Copyediting, Proofreading:
Megan Bedell
Ashley Davis
Brian Vondrák

Výroba a překlad titulků /
Subtitles Production and
Translation:
Deana Kolenčíková
Zuzana Rousová

*108

**ORGANIZACE A MANAGEMENT /
ORGANIZATION AND
MANAGEMENT GHMP**

Ředitelka / Director:
Magdalena Juříková

Koordinátor / Coordinator:
Jakub Král

Instalace a produkce, vedoucí /
Head of Installation and Production:
Diana Brabcová

PR a marketing, vedoucí /
Head of Public Relations and
Marketing:
Michaela Vrchotová

Edukační programy, vedoucí /
Head of Educational Programs:
Lucie Haškovcová

Redakce textů / Copyediting:
Ondřej Kročmalný

PARTNEŘI / PARTNERS

Východoevropská aliance biennale /
East Europe Biennale Alliance:
Biennale Warszawa, OFF-Biennale,
OsloBIENNALEN, Visual Culture
Research Center

Živý a komunitní program /
Community Program:
Edukační oddělení GHMP, Freya,
Meetina, Mothers Artlovers,
Reformát, Slovo 21, ŽIVOT 90

tranzit.cz správní rada /
Board Members:
Jesper Alvaer, Anna Daučíková,
Isabela Grosseová, Věra Janíčková,
Barbara Kleinhamplová, Tereza
Stöckelová

Provozovatelem biennaleové kavárny
je H40 Café – platforma pro kulturní
a jiné události, která se nachází
v Pražské tržnici v hale č. 19. /
*The biennial's café is operated by
H40 Café – a venue for cultural
and other events located in Prague
Market / Hall 19.*

*109

Poděkování / Acknowledgements

abc Gallery, Doc Alliance Films, Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., Emalin Gallery, EIDOTECH Polska sp. z o.o., FAMU – Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze, Fonds régional d'art contemporain de Lorraine – FRAC, Galerie Marcelle Alix, hunt kastner, i8 Gallery, Institut dokumentárního filmu, Jatka78, Kontakt. The Art Collection of Erste Group and ERSTE Foundation, Muzeum romské kultury, Národní filmový archiv – NFA, Národní galerie Praha, RGpro GmbH, Skanzen Bolešice, Ustanova Zagreb film, Video Data Bank/Art Institute of Chicago

Cennými radami a pomocí při přípravě biennale *Ve věci umění 2020* zvláště přispěli / *We are especially grateful to the following for their advice and help during preparations for Biennale Matter of Art 2020*: Kateřina Adamová, Zbyněk Baladrán, Jan Běliček, Vít Čechmánek, Marie Foltýnová, Antony Fredriksson, Marek Frýš, Tomáš Hocek, Tomáš Hruza, Lucie Jamníková, Jiří Jantíček, Vojtěch Kočí, Lukáš Kokeš, Jana Koubková, Ondřej Kozák, Martin Krsek, Michal Kríž, Radka Lhotáková, Petr Linhart, Vlastimila Mravčáková, Walter Nagy, Zuzana Plíšeková, Gerald Radinger, Janek Rous, Jana Smrčková, Matěj Smrkovský, Ondřej Sácha, Anna Švarc, Diana Tabakov,

Svatopluk Tomíšek, Michal Tošovský, Matyáš Vacek, Villem Valent, Heide Wihnrheim.

Zvláště děkujeme všem zúčastněným umělcům, autorům a celému týmu lidí, kteří se podíleli na přípravách, realizaci a instalaci prvního ročníku biennale *Ve věci umění 2020* / *Special thanks to all the participating artists, the authors, and to the entire team of people who have helped with the preparations, realization, and installation of the first edition of Biennale Matter of Art 2020.*

*110

Tiráž / Colophon

Tento PRŮVODCE výstavou vychází u příležitosti prvního ročníku biennale *Ve věci umění* (22. července – 15. listopadu, 2020, Praha), kurátorovaného Vitem Havránkem a Terezou Stejskalovou / *This exhibition GUIDE is published on the occasion of the first edition of Biennale Matter of Art (July 22 – November 15, 2020, Prague), curated by Vít Havránek and Tereza Stejskalová.*

Editori / Editors:

Vít Havránek, Tereza Stejskalová

Redakce a koordinace / Managing editor:

Věra Jamičková

Design:

Laura Pappa

Překlady / Translations:

Stephan Von Pohl, Petra Jelínková

Jazykové korektury / Copyediting and proofreading:

Megan Bedell, Ondřej Krochmalný

Sazba / Typesetting:

Jaroslav Viček (staraskola.net)

Tisk a vazba / Printing and binding:

Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© 2020 autoři textů, umělci, tranzit.cz, biennale
Ve věci umění / the authors, the artists, tranzit.cz, Biennale Matter of Art

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být bez předchozího písemného souhlasu vydavatele reprodukována nebo přenesena v jakékoli formě nebo jakýmkoli prostředky / *All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form, or by any means, electronic, mechanical, or otherwise without prior permission in writing from the publisher.*

Vydal / Published by:

tranzit.cz

Diitřichova 337/13

120 00 Prague 2

www.matterof.art

www.tranzit.org

ISBN 978-80-87259-48-1 (tranzit.cz)

Kniha vychází s podporou Galerie hlavního města Prahy / *This book was published with the support of Prague City Gallery.*

tranzit je iniciativa v oblasti současného umění, jejímž hlavním partnerem je ERSTE Foundation / *tranzit is an initiative in the field of contemporary art. Its main partner is ERSTE Foundation.*

*111

A2 15 LET

kulturní čtrnáctideník

Slavíme 15 let! Pořídte si narozeninové předplatné A2 za 799 Kč a buďte celý rok v obraze.

Získáte 26 tištěných čísel a přístup do online archivu + A2 mystery box! 100 tajemných cen k narozeninovému předplatnému!

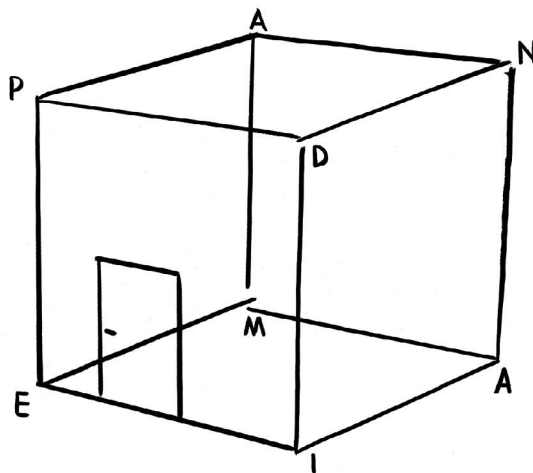
Objednávejte na www.advojka.cz nebo e-mailem na distribuce@advojka.cz

Další možnosti předplatného:

Mecenáš 5000 Kč a více
Elektro 499 Kč
Student 690 Kč

S Z U M

6030 PULAWNA PL 1/17
ISSN 2500-3391

www.magazynszum.pl

Contemporary art from Poland and Central Europe

cover drawing:

Wilhelm Sasnal

ART ANTIQUES

www.artantiques.cz

časopis FOTOGRAF #36

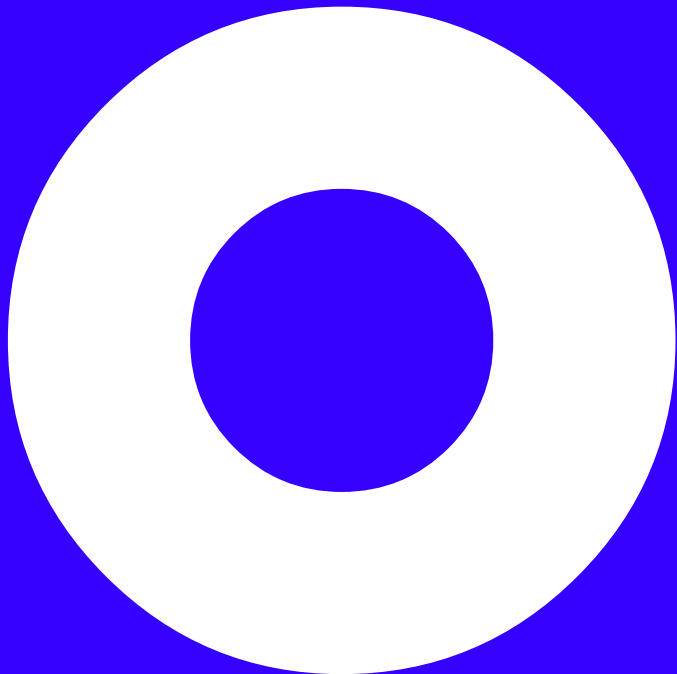

fotografmagazine.cz

Průvodce

Praha

22.7–15.11. 2020

Bienále Ve věci umění / Matter of Art

